

Библиотека
ХУМОР И САТИРА

Къига 91

Приредио

Александар Баљак

Драган Шушић

**ПОЗНАВАЊЕ ПРИРОДЕ
ДРУШТВА**

Алма

Београд, 2010

Сатира је хумор који уједа.

Без брашна нема круха, ни афоризма без духа.

Афоризам је сатирична пуслица са хумористичким надевом.

Стање је забрињавајуће: повећана је убојитост српског афоризма!

Нова власт је флексибилна: уклапа се у афоризме о претходном режиму.

Наша стварност заслужује да има једног сатиричара по глави становника.

Сатиричар данас мора да трчи ако жели да не заостане за стварношћу.

Сатиричари и даље код нас имају доста посла, али им хлеб нико не гарантује.

Лако је било Домановићу да нас овековечи кад смо ми такви какви смо и били.

О нама не треба писати лоше. Доста нам је што смо такви!

Не знам да ли данас сви пишу, а што се мене тиче, кад могу толики нобеловци, зашто не бих могао и ја?

Кад пишем о својим слабостима, ја не кажем на кога се то односи.

Пишем упорно, све у нади да ми књига може бити боља од живота.

Кад у шетњи смислим неки афоризам, одмах га запишем, да ми не побегне.

Ја афоризме пишем као од шале. Чуди ме да нису бољи кад ми тако лако иду.

Што се тиче штедње, ја једино могу да одвојим шалу на страну.

Ми смо лако издржали пет векова под Турцима, зато што тај терет није пао на једну генерацију, него смо га преносили с колена на колено.

Нама се не може угодити: држава нам не ваља зато што је неорганизована, а криминал зато што је организован!

Нећемо заборавити Косово! Растанак ће нам остати у трајном сећању.

Судови не могу бити ажурни зато што су претрпани, а претрпани су зато што нису ажурни!

Судбина испраних мозгова: суше се!

У почетку није журио јер је имао довољно времена, а касније није журио јер је већ било касно.

Истуклао те силеција? А откуд знаш да је то био баш он?!

Опрезни атеиста не верује у Бога, али строго пази да му се не замери.

Слажем се да народ има право да ме критикује, али данас свако мисли да је народ.

Снимили су ме скривеном камером, али је нису довољно сакрили, па се све видело!

Лекар ми је забранио алкохол због болести. Погрешио сам што нисам више пио док сам био здрав.

Дође ми да се убијем, али ми је жао да дигнем руку на бољег од себе!

Како сам сачувао главу? Нисам се одвајао од ње.

Помозите Богу да вас сачува!

Деца стално нешто од мене траже. Па нисам, ваљда, ја једини родитељ на свету?!

Шумски пожари су беснели. А тамо где их није било, ситуација је била под пуном контролом!

Бунио сам се што сам грађанин другог реда. Сад сам у трећем реду.

Дешавало се да човек пожели смрт и заиста умре. Теже иде ако пожели да живи.

Кад је Београд ослобођен, мој деда је имао среће: ослободиоци га нису затекли код куће.

Објавио сам књигу у тиражу од 500 примерака. Већ сам прочитао првих сто!

Окрените се себи и развијајте добре међусобне односе. Друга страна ће вам бити захвална.

Пера је страдао док се вансудски поравнавао с Миком.

Да би разумео другог човека, треба да се ставиш у његов положај, а да би разумео ратног профитера, треба да се уселиш у његову вилу.

Ево доказа да *најтраженији ратни злочинац* није у иностранству: нигде њему не може бити боље него код нас!

Живот чине мале ствари. У нашим условима, то су пре свега мале плате и мале пензије.

За ручак сам имао пијаног шарана. Цело поподне сам се тетурао.

Интермецо: између две молитве Богу, ми га псујемо!

Кад посматрам неке наше политичаре, намеће ми се закључак да им је један родитељ био луд, а други збуњен.

Кажу да бисмо могли да хранимо пола Европе. Сите је лако нахранити!

Могу ли ја да будем добар Србин ако признам некоме да је бољи од мене?

Не знам ни како се зovem. Ваљда ме нико неће звати док се не сетим.

Не знамо да ли је најтраженији хашки бегунац у Србији, али поуздано знамо да није у иностранству.

Нема демократије док моја странка не преузме контролу над медијима!

Отварали су нове факултете, јер постојеће нису могли да заврше.

Питају ме да ли бих волео да живим у нормалној држави. Ја ипак више волим своју земљу!

Многи народи су срећнији од нас. Изгледа да срећа више помаже паметнима, него храбрима.

Криминал нам је добро организован. Једна брига мање!

Наши судови су независни: могу да раде, а могу и да не раде!

И зло може да има неко добро ако га потера малер.

Бољи смо од света: лепше мислимо ми о њему, него он о нама!

Злочинцу су ушли у траг, а онда им се изгубио сваки траг!

Зна се кад је Србија ушла у ред модерних европских држава, али је тајна кад је изашла.

И Црна Гора је постала независна, а ми и даље зависимо од нас!

Кажу да је Њујорк најскупљи град у Америци, али мене то не брине. Никад нисам намеравао да га купим!

Ми желимо да уђемо у Европу, под условом да нас Русија и даље штити од ње.

Ми смо промену власти обавили исто као промену назива улица: поставили смо табле са новим називима, али нисмо скинули старе.

Ми смо против свих подела. У мом предузећу не деле чак ни плате.

Питали су шта могу да ураде за мене. Молио сам да не ураде то што могу.

Борба за демократију се заоштрава. Још се не зна ко ће коме да је наметне!

Lapsus linguae: рекли смо да не дамо Косово, а требало је да тражимо да нам га врате!

Алкохол ме ухвати чим мало попијем. Мораћу да покушам с већим количинама.

За светско првенство у фудбалу свакодневно сам тренирао седење пред телевизором.

Заборадио сам многе догађаје из прошлости, али се добро сећам да сам онда био млађи.

Знам да истина може да боли, па сам кренуо безболним путем.

Каже ми један: „Кад си срећан, треба да се убијеш, да ти живот остане у лепој успомени.“

Колико смо ми паметни, то није нормално.

Министрово ћутање није злато, али је он приметио да је паметнији кад не одговара на питања.

Најчешће се кајем из два разлога: што нисам ћутао и што нисам рекао.

Напредак: стигли смо неке земље које су биле далеко иза нас.

Наш човек ће вам признати да сте генијални, али вам неће признати да сте паметнији од њега!

Не слажем се с тврдњом да политика заглупљује људе. Они о којима је реч, нису ни раније били паметнији.

Они не би волели да дају живот за домовину, јер после не би могли да показују колико је воле.

Победили смо природу загађењем. Умире од тровања!

Рођен сам за политику! Док трепнеш, ја смислим неку глупост.

Убијен заштићени сведок. А шта би тек било да није био заштићен?!

Човек више не може да се поузда ни у братоубилачки рат. И твоји могу да те разочарају.

Надокнадили смо губитак Косова: имамо две Србије!

Наше лудило је темељно: кренуло је од државног врха!

Београд споро силази на реке. Изгледа да се плаши да га не гурнемо у воду.

Вежбајте дисање, јер све док то радите – ви сте живи!

Верујем вам да не знате где је бегунац. Нећете ни убудуће знати ако га не будете тражили!

Вечерас ћу прошетати Кнез Михаиловом улицом. Намеравао сам да скокнем до Беча, али чујем да тамо пада киша.

Гинуо сам и ја за отаџбину, али сам остао здрав и читав. Ето шта све може српски инат!

Гледао сам председничке кандидате на рекламним фотографијама: смејали су ми се у лице!

Да би нам било лепше, боља будућност се поново одлаже!

Дечји плач нам је све ређи, али зато одрасли
кукумавче.

Доктор ми каже да у медицини један и један нису два.
Нисам знао да је медицина толико напредовала.

Ево мене, ево вас! Не дајте ме у Хаг!

Желим да похвалим Србе: лепо је то што смо живи,
али знам да ћемо на крају и ту забрљати.

Захтеви штрајкача за веће плате су оправдани, али их
треба упутити некој богатијој држави.

Знам како су неки наши постали академици. Учланили
су се.

Знам космополиту који мрзи себе зато што је Србин.

Имам објашњење зашто смо ратовали против целог света: Руси нису испунили наша очекивања, па је неко морао да ускочи!

Имате ли ви још неких доказа да је данас четвртак сем што знате да је јуче била среда?

Ја не доручкујем. Што могу да поједем увече, не остављам за јутро.

Ја нисам од оних који би желели да иду у рај. Више волим да будем са својим земљацима.

Ја што не знам, то је тако темељно да не помаже ни пуна концентрација!

Један *патриота* ме је тукао све док му нисам признао да је Косово наше.

Кад су ми рекли да ми живот виси о концу, дали су ми конопац, уз уверавање да се неће прекинути.

Кажи ми, кажи, како да те зовем, идиоте!

Код нас ум не царује. Ми не препуштамо власт никоме!

Комунистима смо одузели власт, али се показало да они тешко мењају навике.

Ми не намеравамо због Косова да ратујемо против Америке, него само да је заплашимо!

Ми смо рационални: не купујемо књиге зато што их не читамо.

Ми смо сами ратовали против целог света, а Руси и Кинези данас ни заједно неће да гину за нас.

Мираш прича о свом школовању: „Књига ми је увек ишла од руке. У руке није хтела!“

Назире се решење косовског проблема: нама јужна српска покрајина, а Албанцима Косово!

Најпре је било пусто турско, а после су наши почели да пустоше.

Не дамо ми наше ратне злочинце! Још нису заокружили своје животно дело!

Не могу да се радујем нашој победи над Америком, док нам не стигне рачун!

Не препоручује се дуже излагање сунцу. И тако нас неће огрејати.

Не треба да бринемо за будућност: јављају да стиже на време.

Неке врсте парадајза имају више костију него меса.

Није истина да свако воли власт. Ја је не подносим!

Није то луда кућа, него су укућани ћакнути!

Организовали смо округли сто, а онда смо се јурили око њега.

Осигурајте живот! Ако га изгубите, бар ћете имати доста пара!

Оставио бих ја пушење и алкохол, али не могу да замислим то двоје једно без другог.

Остао сам свој. Оно што је остало од мене, никоме више не треба.

Оствариће се и најцрње слутње: моћи ћемо да живимо и без Косова!

Откад куче нема за шта да ме уједе, побегло је од мене!

Пера и Мика су оптимисти у погледу међусобног договора. Обојица се надају да ће онај други попустити.

Плашим се овог снажног руског загрљаја: угушиће нас Американци!

Помишљао сам на самоубиство, али сам одустао кад су почели да причају како ми је то паметно.

Последња реч технике: кврц.

Све моје јесени су тужне. А онда се то спонтано продужава и на остала годишња доба.

Сиротиња греша у исхрани: гладује на празан стомак!

Тајна наших успеха је у стрпљењу. Најбољи пример за то су сачекуше!

Тачно је да ја волим чашицу, али предност дајем флаши.

Терали су их малери: најпре су изгубили компас, а затим и власт.

То је дискриминација: да је неки други народ на нашем месту, ово му се не би догађало!

То није лепо: траже да се закунем, а знају да лажем.

Толико незапослених, а кад прочитамо у новинама ТРАЖЕ СЕ УБИЦЕ, нико се не пријави.

У политици су најопаснији интелигентни идиоти. Не зато што су интелигентни, него зато што су идиоти.

Човек се учи док је жив. Да нечим прекрати време
чекајући посао!

Шта вреди што смо гинули с песмом на уснама кад
после тога никад више нисмо запевали!

Шта је ту је, али откуд баш ту, код нас?!

Што се тиче хапшења *најтраженијег ратног
злочинца*, Београд не само да чини све, него чини и
свашта!

Ако је Косово неотуђиви део Србије, зашто наши
дижу толику фрку?!

Ако се покаже да ми немамо будућности, неће ни она
имати нас!

Био сам кандидат за једну вредну награду. Да није
била толико вредна, можда ми не би измакла!

Био сам много разочаран. Помишљао сам на неуспело самоубиство, али сам се плашио да ли ће ми успети.

Он није последњи криминалац. Он спада у истакнутије.

Он заиста нема смисла за трговину: више пута је куповао мачку у цаку, а недавно је купио једног посланика за кога се испоставило да је везана врећа.

Видео сам да је и Америка успешно завршила обнову земље. Нигде нема трагова пораза после сукоба са нама.

Где смо ми, ту је песма. Кукала нам мајка!

Дао бих живот за домовину, ако ми обећа да ће га одржавати боље него што ја могу.

Док некоме чувате леђа, пазите да му не оде глава!

Доследност: рођен сам у знаку рака, тако и напредујем.

Држава није радознала: не занима је како народ живи!

Држали су се протокола: јебали су нам све по списку!

Жалио сам се ја водоводу, али су ми све жалбе завршавале у канализацији.

Желе ми да будем жив и здрав. Шта ми вреди што сам здрав ако нисам жив?!

За време Тита живело се боље, али је припремљен терен за горе!

За мене не постоји мали човек, али постоји велики идиот.

Због грехова у животу, заслужио сам да ме Бог врати на поправни испит.

Знам зашто истина боли. Зато што против ње нема лека.

Знам шта каже стара пословица. Јесте стара, али се свега сећа.

Знам шта наши људи највише воле у иностранству: да остану.

Имам идеју како да дођем до пара, само још да сазнам где се налазе.

Имам лепо мишљење о себи, али слабо иде са пласманом!

Интересовало ме је какав је просечан Србин, али ниједан није признао да је просечан!

Истина је на средини, а ми се увек сврставамо на једну или другу страну.

Један наш град прославио је 55 година слободе.
Требало је то издржати под комунистима!

Један наш кандидат за амбасадора знао је доста језика,
али их не памти.

Јутрос је свануло на време – рече ми у пролазу човек,
који је желео да остане анониман.

Кад бих поново кренуо у школу, мени би данас било
најтеже познавање природе овог друштва.

Кад говно исплива на површину, уобрази да
канализација није његов ниво.

Кад осумњичени за ратне злочине лично дође у
полицију, биће одмах ухапшен, јер он очито неће
добровољно да се преда.

Кад сам погледао понуђени нужни смештај, помислио сам да се тако зове по нужнику.

Кад су ме вукли за језик, нису хтели да проговорим, него да га ишчупају!

Кад чујем да је наш човек забраздио, знам да није у питању пролећна сетва.

Кажем ја себи: демократија је ту, бре, човече! Имаш сва права! Седи ту где си и ћути!

Колико ми држимо до традиције најбоље се види на примеру железнице. Иста је као у деветнаестом веку!

Колико смо заостали за Европом у последњој деценији двадесетог века, неке државе то не би постигле ни за педесет година.

Конкурисало говно за надев на торти.

Лако је змији да крије ноге кад их нема.

Лепом дану небо је увек ведро.

Ми не можемо да погрешимо кад је у питању Косово.
Други одлучују!

Ми смо због једног хашког бегунца отишли у три
материне, а он за нас неће ни у Хаг.

Ми смо ни криви ни дужни. Само смо много криви
што смо презадужени.

Ми строго пазимо одакле дува, како бисмо могли да
пишамо уз ветар.

Млади нам живе ноћу, а незапослени су дању.

Многе улице у Београду имају два назива. Ја сам то објединио и сад станујем у улици кнегиње Зорке и друга Ивана Милутиновића.

Многи не верују у Бога, али немају ништа против да им помогне.

Много волим животиње, али то још не значи да могу волети сваког човека.

Много дајемо на младе таленте, да би што спремнији отишли у иностранство.

Награда и казна: Бог ти да памет, а одреди да живиш у Србији.

Назад више не можемо. То је без комуниста неизводљиво.

Народу се вратио капитализам, а тајкунима лова.

Нас јебе и ко нас саставља и ко нас раставља.

Не волим да закашњавам, а све што могу обавим и раније. Мени се, на пример, утисак недеље десио још у петак.

Не дао Бог да дође до грађанског рата. Било би нам теже против нас, него што је било против света.

Неки су више забринути што нестаје ћирилица, него што изумиру Срби.

Немојте пити, сем ако теже подносите живот него алкохол.

Немојте се љутити на кишу, ако сте заборавили кишобран!

Нигде ме нема. Много себи недостајем.

Није српски ћутати, него ћутати и трпети.

Никодије ужива у малим стварима: мало богатство, мали дворац, мали авион...

Ноћас ми срце пати, а бубрези имају слободан дан.

Обожавам „сапунице”. Користе ми у одржавању менталне хигијене.

Оставио бих ја алкохол, ал` ми га је жао.

Пад наталитета не погађа сиромашне. Њих је све више.

Певам америчком председнику: Познајем те по кораку, кад те видим у Ираку!

Пера пребио Мику из убеђења. Убедио га Лаза.

Пера убио Мику из убеђења. Нећемо ваљда сад да му судимо за убеђења.

Пера убио Мику, али заслужује похвалу што убиство није на националној основи.

Песимиста Видоје чврсто решио да се баци под воз, али је у последњем тренутку одустао, у страху од неуспеха.

Песма нас је одржала, али нам је кренуло боље тек када су почеле да пристижу донације.

Питање за страсне пушаче: радите ли ви још нешто сем што пушите?!

Питање управнику: да ли су та места у вашем затвору слободна или су непопуњена?

Питате колико је сати? Код свих присутних по један.

По контејнерима и даље копа највећа сиротиња. Нико да је одмени.

Погинуо је на кућном прагу. Своја кућица, своја слободица!

Пожари су под контролом, али и даље дивљају!

Пусти човека да живи, и он ће одмах пожелети да ужива.

Радници су спремно дочекали штрајк глађу – унапред су били гладни!

Разбио сам телевизор, зато што је једном на мене повисио тон.

Разумео бих ја самоубиство кад би човек после у томе могао да ужива.

Рано је почео да зарађује за џепарац. Као џепарош.

Референдум у Црној Гори дао је одговор на питање – желимо ли ми и даље да живимо са нама?

Свирај то поново, сем ако немаш бољи предлог!

Сем што је ово моја земља, потребан је још неки разлог да бих је волео.

Сиротиња која нема хлеба требало би да иде на бањски опоравак. Кад се тамо уплати пансион, хлеб се добије бесплатно.

У праву је тај господин, кад каже да није са мном козе чувао. Он је још тада био дисквалификован.

Увек се нађе воде, ако некоме треба да потону лађе.

Увек смо имали добру радничку класу, а у појединим периодима она је била и запослена!

Уместо мене, комшија је дао живот за домовину.
Кокнуо сам га на међи!

Успех ватрогасне чете: згаришта су под контролом.

Успешно сам ратовао. Ни броја се не зна
непријатељским војницима којима сам умакао!

Ухватили лекара да прима мито. Сиротиња прва
страда!

Фудбал: У сусрету с Миланом, Црвена звезда нема
шта да изгуби сем утакмице.

Чим је Тодор скочио себи у уста, знао је да мора прогутати велико говно!

Чувајте се малих богова. Они мисле да су велики.

Широка је људска душа. У њу стане читав зоолошки врт.

Шта нам вреди што смо били пет векова под Турцима кад су нам комунисти све то упропастили за педесет година!

Шта ће нам избори? Ми за боље и нисмо.

Што се тиче Косова, наши нас обавештавају да смо у Савету безбедности победили Америку. Страхујем да не кренемо у нове победе!

Знам да је пре два века почело стварање модерне српске државе, али не знам кад ће се наставити.

Не би мене бринуло шта свет мисли о нама кад то не би била истина.

Израчунао сам да уштедим знатне суме зато што редовно преспавам ноћни живот.

Ми се не плашимо судњег дана: нестаћемо пре него што дође!

Ако лепо мислите о себи, испунили сте први услов да се кандидујете за председника.

Бог је био један док се њих двојица нису посвађали. А онда је свако добио свога Бога!

Виталност неких људи огледа се у томе што су досадни.

Где ја да се уденем? Тата ми каже да је паметнији од мене зато што је старији, а син ми каже да је паметнији зато што је млађи!

Дај шта даш! Остало ће сами узети.

Дошли смо у ситуацију да не можемо из ње да
изађемо!

Ем ми је живот усран, ем ме још убеђују да га узмем у
своје руке.

Живимо у правној држави, у очекивању да она најзад
почне да функционише.

Заштитио сам се од говора мржње: не пратим преносе
скупштинских заседања.

Имамо и ми мудрих политичара, али не дозвољавамо
да нам на власт дође мађина.

Ја докторима не носим поклоне. Њима ни држава не
може да плати колико заслужују!

Ја се не молим Богу забадава. Увек има нешто да ми опрости.

Једна биографија: није завршио ништа, а ради свашта.

Једна политичка странка позвала циркус да је подржи у предизборној кампањи. Стигао јој одговор да су они озбиљна фирма и да не желе да се компромитују.

Како смо знали да изгубимо Косово, знаћемо и да га сачувамо!

Купио сам универзалну браву за улазна врата стана. Кад је закључам, ни ја не могу да уђем!

Ми нисмо површни. Тонемо све дубље!

Ми смо превазишли читање књига. Сада их пишемо.

Наш цар није го, и зато не може да разуме како је народу!

Неки људи се разликују од расних коња једино по томе што нису расни.

Неко живи и после смрти, а неко не може ни до тада.

Није тачно да више немамо шта да бранимо, јер смо изгубили све што се могло изгубити. Сад бранимо изгубљено!

Ништа се није променило: било ништа и остало ништа!

Обогатили су се многи који су се борили да ја живим боље. Само сам ја остао тамо где сам био.

Оглас: паркирање пред мојом гаражом – бесплатно бушим гуме!

Одлазак комуниста с власти је технички одлично изведен, али су оставили лош уметнички дојам.

Остварили смо велике резултате, а сада не знамо шта ћемо са њима.

Поштени ништа не крију. Ништа и немају.

Пошто смо све борбе унапред добили, ваљда више нећемо побеђивати.

Правићемо ми њега од блага. Бољи споменик није ни заслужио!

Ретко будем у правом тренутку, на правом месту.
Чешће сам одсутан, тамо где сам присутан.

С путовања у иностранство понео сам лепе утиске, али су ми на царини све одузели!

Тешко је саставити два добра, а два лоша се саставе сами.

У мојој фирми је радно време од 7 до 15, а нерадно нон-стоп.

Школа за родитеље: ако се деси да не знате шта да кажете детету, реците му да га волите!

Како ми која година долази, свака је боља – од следеће!

Не зна се шта носи дан, а шта ноћ. Све зависи од тога у којој смени лопов ради.

Режим је у нашем друштву укинуо средњи слој. То ти је као кад ти из сендвича изваде средину.

Кад политичар почне да лаже, то ти је да не поверујеш.

Ми се боримо да Косово буде наше, а Албанци да буде независно. Ево компромиса: независно, а наше!

Не знам ништа да радим сем да водим Србију.
Изаберите ме за председника!

Они су себи дозволили крађу гласова по основу ауторског права: први су се сетили.

Откуд баш сад нађосте да ми отворите очи? Зар да ово гледам?!

Тачно је да се посланици продају. Запажено је да су скупљи они са јаким карактером.

Изгледа да ја дугујем свима: они који су чинили злочине у моје име траже да им се захвалим, а жртве тих злочина траже да им се извиним!

Ако бих ја дошао у сукоб са законом, волео бих да то сви сазнају. Код нас је најтеже доказати оно што сви знају.

Ја се обрадујем сваком новом дану, али се убрзо разочарам: покаже се да то није нама свануло!

Како да погледам истини у очи кад ми она боде очи?!

Криминал се отима контроли. Чим јој се плати, она олабави.

Много шта зависи од нас, а што је најгоре, у то и ми спадамо!

Рекао сам корупцији НЕ! Баш ме интересује колико ћу чекати до првих резултата.

Девет година нисам био на годишњем одмору. Чекам да се претходно запослим.

Нема савршеног злочина без траљаве истраге.

Никоме не дозвољавам да са мном манипулише.
Најпре нека добро плати, па можемо да разговарамо.

Ово је Србија! Одмах сам је препознао. Ништа се није променила!

Пера и Мика полагаали су тест из поштења. Пера је положио, а Мика се уселио у нови стан.

Сви нам пружају подршку, али и ми се нешто питамо!

Ако су вас притисли проблеми, немојте то схватити трагично. Није живот вечан!

Живим тајни живот. За околину је тајна од чега живим.

Јуче сам се одлично осећао у кафани, а кад сам изашао напоље све је почело да се окреће око мене. Погрешио сам што сам излазио!

Мало-мало, па ме изненади неки добитак. Ево, на пример, јуче сам у предузећу добио отказ.

Ми не журимо да положимо испит зрелости. Уживамо у закаснелом пубертету.

Прошло је сто година од смрти Јована Јовановића Змаја. А ја нисам толико постигао ни у животу!

Ми смо истинољубиви: нигде на свету нема више истина о неком питању него код нас.

Државотворна политика: не знаш коме пре да не верујеш.

Знам да паре људе кваре, али ми није јасно како ми, који смо увек без новца, постижемо тако огромне резултате!

Опрезан човек, и кад крене на пут без повратка, узме повратну карту.

Победа је јако одјекнула. Као кад пукне брука!

Целог века сам био поштен. Није ми се указала нека боља шанса.

Цене су приступачне. У свако доба можете да им приступите.

Тапкајући у месту, отишли смо предалеко!

Учимо само на оним грешкама које су се доказале у пракси!

Имао сам петљу, али сам се после једва испетљао!

Видим ја добро, али не видим добро!

За неке идеје наших политичара није довољна обична глупост. То је већ ствар надахнућа.

Знам политичаре којима је Србија на првом месту.
Само су они испред ње!

И дани су постали транспарентни. Ја сам видео своје добро јутро.

Имам за мој народ једну лепу вест. Још ако Бог дâ да се испуни!

Интересантно је како самозаљубљени сваког дана могу себе изнова да воле истим жаром.

Јуче ми је хороскоп све погодио. Нисам очекивао да ћу и ја доћи на ред.

Кажу да то нису били ниски ударци, него су пазили да ми не повреде главу.

Ко рано рани, две среће граби. Ја никад нисам завидео тим срећницима.

Код нас је лепо бити политичар: добра зарада, а не мораш да мислиш шта ћеш рећи.

Ма каква владавина права! Не дамо ми никоме да нама управља.

Мени је кошава најпоузданији клима уређај: хладно ми је и у стану и на улици!

Мени нико не прети. Не знам откуд тај потцењивачки однос.

Ми знамо где нам је место, али се надамо да ће нас то мимоићи.

Ми смо непобедиви. Све док се сами не умешамо.

Многи причају да су ме прочитали. Па ја му онда дођем као неки бестселер.

Много смо се напатили док нисмо допали ових мука.

Молим да ме амнестирасте! Јесам крао, али то је било за време диктаторског режима.

Мртва уста не говоре, али оптужују!

На Западу ништа ново. Код нас се то догодило много раније.

На први поглед учинило се да смо у незавидној ситуацији. Други поглед је пред тим утиском био немоћан.

Не љути се, човече, кад боље упознаш себе!

Није било време да се миримо са судбином: тек смо били почели да је изазивамо!

Они не мрзе. Они тако воле!

Оптужени за примање и давање мита тврди да није у питању користољубље: колико је примио, толико је и дао!

Општа оскудица захватила је и демократију. На танком се кида.

Покушао сам да будем поштен, али ми не иде. Нико није створен за све.

Пошто му је аргумент био танак, поновио га је три пута!

Први међу једнакима – чиста демагогија! Први је један, а једнаких је много.

Ратибор је погинуо и сад не може да се радује што су преживели сви који су му држали предавања о патриотизму.

С нама се никад не зна. А и кад се зна, не зна се на шта ће то да изађе.

Сви се опаметише, само смо ми остали доследни!

Сиромашни се хране слабо и нередовно. И после им је јаво крив што су стално гладни.

Слобода ни овога пута није имала цену, па смо платили аконтацију, да нам се дуг не нагомила.

Стално ме вређају, иако знају да не подносим истину.

У Србији нема више лудака него у другим државама. Али је наших више на истакнутим положајима.

Човек је најинвентивнији кад проналази разлоге да живи.

Атомску енергију користили су у цивилне сврхе:
убијали су цивиле!

Живо ме интересује да ли ћемо у Европу стићи возом,
авионом или клизиштем!

Иронија судбине: кад се богаташ убије ко сироче.

Ја не верујем да је народ баш толико сиромашан.
Видите ли ви колико се свакодневно купује хлеба?

Још смо живи, али то недовољно испољавамо.

Кад би Тесла сишао с неба и пожелео да ради код нас,
неко би му рекао да ми и у Србији имамо доста
таквих.

Кад кажем да не тражим ништа, увек добијем то што сам тражио.

Кад ми понестане пара, ја трошим живце!

Кад у вестима почну да говоре о убиствима, ја искључим телевизор. Не интересују ме свакодневна збивања!

Кад учимо на туђим грешкама, не треба да заборавимо на наше класике.

Косово је било наше и остаје у нашој виртуелној стварности!

Лажов: Ја Вукојици не бих веровао ни кад би ми рекао да је умро.

Ми нисмо чекали да Годо дође. Чекали смо да оде.

Могли бисмо ми брже да уводимо демократију, али се плашимо да ће нас то дестабилизovati!

Моја младост је осведочена: има дугу традицију!

Наместили су ми жесток трач. Први тираж је већ распродат. У припреми је друго, допуњено издање.

Народ најбоље зна. Пуца му глава од толиког знања.

Нас су победе скупо коштале. У њих смо уградили све своје поразе.

Нас треба волети овакве какви смо, а не из користољубља. Од нас ни ми сами немамо користи.

Наше могућности су велике. Ништа није толико лоше да не би могло бити и горе!

Не би они толико лагали, да им ми нисмо пружали подршку.

Не журим да стекнем име. Плашим се пореза на додатну вредност.

Не напушта ме оптимизам. Држим га под кључем!

Не треба да се одрекнемо свега што је српско, него да се договоримо шта под тим подразумевамо.

Некад је и код нас пролазило време, а сад нам пролазе рокови!

Неки политичари мисле да су наше политичке странке мање-више исте. Мање јесу, а више нису!

Нећемо дати ни педаљ изгубљене територије!

Оградио сам се од једног, па од другог, па од трећег...
И, богами, испаде то леп плац.

Он је чинио злочине, али има олакшавајућу околност:
не секира се!

Онакви какви смо били, могли смо да изгубимо
Косово, а овакви какви смо данас, не можемо да га
сачувамо!

После информативног разговора све ми је било јасно.
Само не знам зашто сам добио батине.

После победе над светом, тријумфално се враћамо у
Европу.

Све могу да вам обећам, али ништа не могу да урадим.
Зато чиним оно што могу!

Сутра имам важан разговор са собом. Састанак ће
бити затворен за јавност.

Тачно је да време лечи, али некад су потребне огромне дозе.

То ти је квалитет: код нас још ниче семе комунизма, посејано пре много година!

Живи смо људи. Неки мање, неки више.

Желим да постанем милионер! Доставити на кућну адресу!

Кад је момак питао девојку колико је имала мушкараца пре њега, она је одговорила: „Колико год да кажем, теби ће бити много, а мени мало!“

Ја сам све проблеме у браку решио кад сам лупио песницом о сто и подвикнуо жени: „Од данас ће све бити како ти кажеш!“

У браку је моја реч коначна. Једино жена има право на реплику у неограниченом трајању!

Ја сам рекао да ћу изаћи у кафану, а жена је рекла да нећу. Накнадно сам одлучио да нећу.

У принципу, ожењени су уреднији од неожењених. Нико те не може тако удесити као жена.

Жали се једна жена на мужа, па каже: „Сем што је академик, он ни о чему другом нема појма.“

Немојте се унапред радовати ако вас жена сваки час критикује. То још не значи да ће вас оставити!

Муж пребацује жени: „Опет си ме преварила с комшијом!“ А она ће њему: „А ти си опет оставио отворену чесму!“

Жена признала мужу да га вара, па му каже: „А сад ти мени признај да сам поштена што сам ти то рекла.“

Пера срео комшију Мику, па му каже: „Немој рећи мојој жени да си ме видео како пушим, а ја нећу рећи твојој да си спавао с мојом!“

Ако је ваша жена стално незадовољна, можете бити мирни. То значи да још није нашла другога.

Ја никад нисам преварила мужа зато што ми ниједан други није био добар у сексу као он!

Једном пензионеру ближи се судњи час, па упозорава жену да пази на владање после његове смрти. Жена му каже: „Ја ти гарантујем да о мени нећеш ништа лоше чути.“

Радиша се хвали да је права мушкарчина. Откад га жена вара, тројица га замењују.

Групни секс није више оно што је био. Данас, бре, нико више неће да запне!

Импотенција ме снашла у најгоре време: кад више нисам могао да радим *оне ствари*.

Не очајавајте ако сте импотентни. Имаћете успеха код поштених жена!

Не брините ако не можете са женом. Увек има ко може!

На анкетно питање да ли би делила мужа с другом женом, једна жена је одговорила: „У мом случају нема шта да се дели.“

Жена ме питала где сам се задржао целе ноћи, али ја нисам дозволио да ме испровоцира у предизборној ћутњи.

Моја жена руководи у кући, а мени је препустила даљински управљач и ТВ програм.

Кад сам затекао жену с комшијом у кревету, рекао сам да бира између њега и мене. Рекла је да се опредељује за мене, јер би он убио Бога у њој кад би је затекао са мном.

Ако вас жена вара, правите се да не знате. Она се већ прави да то не ради!

Жена и ја се одлично допуњавамо: она има смисла за штедњу, а ја сам талентован за потрошњу.

Зна се какви су Срби у кревету. Бољи су кад спавају, него кад су будни.

Кад је Живадинка била девојка, момци је нису узимали озбиљно. Узму је, па је после извесног времена врате мами и тати.

Жене се не питају за године. Да се питају, мање би их имале.

Савет домаћицама: флеке на рубљу најсигурније ћете одстранити ако их изрежете маказама.

Жена и ја смо равноправни у браку, али она хоће да командује у свему осталом.

Жена и ја се стално тучемо. Хвала Богу да смо здрави, па можемо све то да издржимо!

Она од мушкарца на првом месту очекује пажњу, а тек онда секс. А ако је човек пажљив, неће заборавити на секс.

Жена се жали да никако не може да угоди мужу:
„Било којем комшији да одем у кревет, он има примедбу!“

Ја моју жену нигде не изводим. Најлепше је у својој кући.

Једна умна жена примљена у Академију наука. А ако јој се посрећи, може да доспе и на насловну страну Плејбоја!

Лекар каже пацијенту: „Морате избегавати стресове!“
А овај ће њему: „Ама, докторе, одавно се ја носим мишљу да се решим жене, али не знам како то да изведем.“

Жена рекла мужу: ако се деси да он умре пре ње, она неће остатак живота провести сама. План је остварила пре рока.

Муж упозорава жену: „И немој ту да ми свакога пушташ на ТВ екран кад је нисам код куће!“

Није добро кад је жена много млађа од мужа. Пре ће почети да га бије!

Причајући о Америци, у револту сам рекао жени: „Јебо те амерички председник!“ Надам се да због тога неће доћи до погоршања односа између две земље.

Брак нам је у кризи, али жена и ја смо, хвала Богу, добро.

Брачни разговори:

– У хороскопу ти саветују да посветиш више пажње вољеној особи.

– А откуд ја знам на кога они мисле?!

Он и она су тридесет година у браку. Примирје још није на помолу.

Велико је питање да ли жена вас вара, или себи угађа?!

Да је брак толико добар, не би се говорило о брачним дужностима, него о брачним лепотама.

Добра жена, кад набије мужу рогове, одушевљава се како му лепо стоје.

Жена пребацила мужу да он ужива што га она вара, само да би могао да је кињи!

Жена се правда мужу за неверство, па каже: „Не би се ти љутио кад би знао колико ми је било лепо!“

Жене је тешко разумети. Једна није хтела да се уда за мене само зато што ме није волела!

Жене се не питају за године. Зато што не одговарају.

Она је пре тридесет година била још увек млада, и од тог става ни данас не одступа.

Она свима прича да је њен муж много паметан. Само њему говори да је глуп.

Знам зашто се каже: златна средина. Оно најлепше је на средини.

И она воли да јој буде лепо, али ако може да то нико не сазна.

Из Цаканине биографије: као дете пажена и мажена, а као одрасла тражена и гажена!

Још мало па број наших бракова неће моћи да покрије повећане потребе за разводима.

Кад је Жана почела да крије године, већ је било касно. Нико је више није ни питао.

Кад се удају, жене бирају паметне мушкарце. А после у браку, убише се доказујући им да су глупи.

Она је много осетљива кад је у питању њен муж.
Лакше је поднела десет својих неверстава, него једно
његово.

Муж се љути без разлога, ако му је жена неверна с
разлогом.

Најбоља је она жена која није ни проста, ни
компликована.

Неправда у браку: кривица на једној страни, а обоје се
разводе.

Несрећне љубави настају због тога што мозак не
осећа, а срце не уме да мисли.

Питали Живадина како су он и његова жена. А он им
одговорио: „Све је лакше, откако смо прежалили
брак.“

Он и његова жена често се свађају без разлога.
Важнија им је свађа него разлог.

Није поштено: цео свет ради *оне ствари*, а испада да је само моја жена курва!

Радишин случај: један брак, а толики стицај несрећних околности!

Радишиној жени ништа не промакне: прва је сазнала да га је преварила.

Један муж се хвали да је већински власник своје жене.

Ратко се хвали билансом у свом браку: на сваки дан жениног неверства долазе два дана њене верности.

Он увек прича да је његова жена паметнија од њега, додајући да је то дошло највише до изражаја код избора брачног партнера.

Стојана жена вара, али он о својим проблемима с њом не прича.

Стојанова жена је много патила због проблема у браку. Почела се опорављати тек кад је сазнала да није он варао њу, него она њега!

Чуди ме што неки људи лако остављају жене. Ја не могу да оставим ни цигарете!

Станоје ласка Станојки: „Теби ће лепо стајати боре кад их будеш имала. Већ сада се види њихов распоред.“

Жена и ја живимо у хармоничној заједници: у њеном браку се догађа исто што и у мом.

Жена омогућава мушкарцу да пати, и кад је има, и кад је нема!

Знам шта је оргазам: кад нешто почнеш, треба да свршиш!

Мењам жену! Перем судове док она чита новине.

Оставио бих ја жену, али је никад не нађем тамо где сам је оставио.

Моје искуство са женама: у прву групу спадају оне које ме нису волеле, а у другу оне које су ме волеле па се покајале.

– Нећеш ваљда поред мене живе да доведеш другу?!
– Па не мислиш ваљда да ћу због тога да те убијем?!

Пера кренуо на службени пут, па је за сваки случај замолио комшију Мику да му чува жену. Сад Мика строго пази да не дође до зачећа.

Он је све учинио да отргне жену из загрљаја комшије, али њој није било спаса!

Упозорење удавачама: ако се појави принц на белом коњу, за сваки случај проверите ко је коњ, а ко принц.

Он не упражњава секс из два разлога: зато што не може и зато што неће. А неће зато што не може!

– Видела сам те, Стојане, како јутрос љубиш
комшеницу Кату.

– То сам је частио, што си ми се ти вратила од мајке.

– Молим вас, докторе, с обзиром на стање мог срца, да
ли је потребно смањење сексуалне активности?

– А колико често упражњавате секс?

– Не упражњавам га уопште, али ако треба још ћу да
га смањим.

– На овом бувљаку има свега, од игле до секса!

– Нисам знао за иглу!

Жени сам дао слободу да излази сама, а ја сам увек с
њом, да јој чувам слободу.

Ако вас жена вара, нека вас теши то што ни другима
није вернија него вама.

Жена ме слабо цени као писца. Можда би имала још
лошије мишљење да је читала моје књиге.

Муж би ме убио кад би сазнао да га варам. Срећа моја
што се прави да не зна.

Ја се бавим хуманитарним радом: из своје руке храним једну голубицу из комшилука.

Кад туђа жена превари мужа, то је комедија. А кад то учини ваша – е, то је већ трагедија!

Најпре смо жена и ја заподенули разговор, а онда се тај садржај лепо уклопио у драму коју смо гледали на телевизији.

Не учествујем у јавним полемикама! Потребу за свађом задовољавам у својој кући.

Неке жене кад се удају за талентоване мужеве, одмах им ставе до знања да то код њих не пролази!

Неки мужеве туку жене до смрти. Тукли би их и даље, да су живи!

Пребацује муж жени за неверство, а она му каже: „Ти да си прави муж, никад то не би ни сазнао.“

Кад ја не бих строго контролисала мужа, он би радио исто што и ја!

Да бих удовољио жени, понекад сам се правио глуп, али бих тешко постизао резултат који би њу задовољио.

Пронашла жена у џепу мужевљевог одела – презервативе, које они, иначе, никад нису користили. Он се бранио: „Све док будеш налазила неискоришћене, не можеш ми пребацивати за неверство!“

Он каже да жену не дели ни с ким. Узимају по принципу самопослуживања.

Он прича да му је жена поставила помоћника. Није га још упознао, али по њој види да је задовољна.

Жена му је опростила своје неверство, зато што је био у заблуди да она то никад не би учинила.

Жена се жалила мужу да није имала среће у браку, а он је теши да је ипак прошла боље од њега.

Једна удовица објашњава зашто се убрзо после мужевљеве смрти, удала за првог комшију: „Дуго смо се забављали и дошла сам до закључка да ми он у свему одговара.“

Он каже да живи са женом у браку с препонама: стално мора преко нечега да прелази!

Жена рекла мужу да није проблем у томе што она њега вара, него што он то драматизује и загорчава јој живот!

Стојанова жена се жали да јој је муж постао болесно љубоморан, откад је сазнао за њену везу с комшијом Тошом.

Тодор се разишао са женом зато што га није слушала. Он је њу послао у материну, а она отишла комшији Гојку.

У браку свако може доћи у искушење да учини прељубу. У томе ни ја не желим да будем изузетак.

У браку се тешко постиже хармонија, зато што је то заједница две особе супротног пола.

У успелим браковима ниједна страна није паметнија. А ако и јесте, прави се да није.

Чим је почела да вара мужа, запретила му је да ће га оставити. Она не може да замисли живот са човеком који преко тога прелази.

Чувајте своју жену! Ако се покаже да је нисте сачували, онда узмите заслужени тајмаут!

Моја жена доминира у нашој кући, а ја уживам у брачној победи.

Кажеш да си нерасположен зато што те је жена оставила. А ја се уплашио да није нешто озбиљније.

Много сам везан за жену. Нисам знао да су толико моћни брачни окови.

Неки бракови се одликују ширином – два света на тако малом простору.

Пера рекао Мики: „Ништа ме не питај за жену. Преварила је и мене и тебе.“ А Мика му одговорио: „Ја јој опраштам. Само јој ти реци нека дође.“

Радиша моли да се пролеће понови. Врбопуц му отказао, па би му дао још једну шансу!

Жена ми не дозвољава да држим кућну љубимицу!

Први пут сам доспео у старост, па не знам како према њој да се поставим.

Да сам знао како је лепо бити пензионер, никад се не бих запошљавао!

Иако сам у пензији, волим нерадне дане. Онда
беспосличим по два основа!

Ја пензију потрошим за седам дана и после ме уопште
није брига да ли ће нешто да покупи.

Шта ти вреди што лепо изгледаш, ако ти је слика
изашла у читуљи.

Волео бих да умрем кад будем одсутан. И тек кад се
вратим да сазнам шта се догодило.

Баш кад је пензионер Тодор почео да учи енглески
језик, дошао му је the end.

Волео бих, кад би могло, да бирам дан смрти. Онда
бих стално одлагао...

Границе младости се стално померају, и ко зна докле
би то ишло – да није смрти!

Да су мени неке године појели скакавци, сад би их било мање.

Доктори ми стално одлажу смрт, али на све краћи рок.

Држао сам неке године у резерви и могу вам рећи да ми сад добро дођу.

Жали се пензионер Милентије: „Живот ми је црн, без имало белог, а коса ми је бела, без имало црног!“

Жалите се да вам је тешко да носите свој крст. Ипак је боље то, него да вам га други носе.

Живот прође као трешње, само су оне слађе!

За оптимисту смрт није крај, него је то крај његовим мукама.

Знам да се мора умрети. Боље би ми било да мање знам.

Знам зашто су добра стара времена: зато што су била млађа.

И то је неправда: неки су вечито млађи од мене!

Изгледа ми да је суботом и недељом у новинама више читуља него радним даном. Као да људи викендом имају више времена за себе!

Кажете да поштујете моје године. А по чему су оне боље од мене?!

Лоша ми је времешна прогноза.

Међу читуљама најпре тражим стогодишњаке. Они су ми пример за углед!

Мени као сиромашном пензионеру, једини спас је
банка *за понети!*

Млади лепо изгледају све док су млади, а пензионери
лепо изгледају све док су живи!

Најлепше животно доба је младост. Онда ти кажу да
си леп, а не да лепо изгледаш.

Не бих ја имао ништа против што године чине своје,
али оне се мешају у моје!

Не видим резона да и ја умрем. Покојника је превише
и без мене.

Не интересује ме колико је сати. Моје је прошло!

Не љутим се што нико не поштује моје године.
Сигурно им делујем младолико.

Неке смрти касно дођу и човек више ништа не може да учини.

Нема тога који неће умрети, али ипак вреди покушати.

Нема тога с ким би се ја мењао. Па после да умрем уместо њега.

Немојте чекати смрт! Зна она где сте и наћи ће вас.

Нисам ја било ко, па да умрем тек кад се појави упражњено место у читуљама.

Обећао сам да ћу доћи, сем ако ми се деси смртни случај у аутобиографији.

Оно што мени живот прави, ја не могу другачије да окарактерисем него као покушај убиства!

Откад сам у пензији, свакодневно ради здравља пређем релацију Славија – Калемегдан, и обратно. Да бих то брже обавио, седнем у тролејбус.

Откад су деда Мргуда вратили из болнице, ништа га не боли. Сутра му је сахрана.

Пензије по новом закону: сигурне, редовне и умањене!

Пензионер Мита проширио је свој посед на још један контејнер. Проклета људска тежња за богаћењем.

Пензионер Радивоје каже да га не брине што је импотентан. Надокнађује то искуством.

Пензионер Радојко каже да време ради за њега: он лежи, а године чине своје!

Пензионери пецкају свог друга Радишу: „Море, мани га! Тотално је незрео. Има осамдесет година, а задиркује млађе жене као да му је седамдесет.“

Пензионери имају довољно времена да брину како ће преживети.

Пензионерима се препоручује да редовно читају хороскоп. Тамо никоме не пише да ће умрети.

Пензионерско питање: колико ти је мала пензија?

Прихватио бих ја смрт, ако ми то не би пореметило нормалан живот.

Прошло је двадесет пет година од смрти деда Боре. Он је сада покојник у најбољим годинама.

Са здрављем немам проблема, али ме болести муче.

Савет пензионерима: избегавајте живот, да вам дуже потраје!

Сви воле дуго да живе, а нико не воли да остари.

Спремам се да се опростим са собом. Иако је између нас било свега, ред је да се захвалим на сарадњи.

Старији критикују што се омладина дрогира. Боље би било да се држе алкохола.

Студија о животу: при крају сам, али вам могу рећи да није бољи него што је био на почетку.

Хвали се пензионер Јанко да живот у његовим нервима још јако струји, па му се новине тресу кад их узме у руке.

Чекам судњи дан, али то не треба схватити као хитно.

Човек се ретко радује дугом животу. Или не зна да ће га имати, или је већ прошао.

Чујем да ће пензионери добити додатак на скупоћу.
Нова поскупљења!

Време чини своје, и зато ја више не могу да чиним
своје.

Добро сам још и жив, колико нисам!

Стари људи имају проблема са памћењем. Знам по
себи: колико сам пута кренуо да водим љубав, па
заборавим шта сам оно хтео.

Пензионерка Рада позвала пензионера Радоја на кафу,
а он јој одговорио да ће доћи, ако је још жива!

Пензионери сад имају већу могућност да уштеде на
храни, него кад су радили. Могу да преспавају
доручак.

Откад сам у пензији, редовно идем у шетњу. Једино у
случају лошег времена, пошаљем жену да се прошета
у моје име.

Ако вам се чини да вам је живот при крају, почните да развлачите игру!

Бадава убијамо време. Оно изводи завршни ударац.

Живот ми је пун неизвесности, али бар знам шта ће на крају са мном бити!

И пензионерима је потребан годишњи одмор. Мале пензије делују много заморно.

Кад човек осети да умире, најбоље би било кад би могао да пева. Тако би себи улепшао последње тренутке живота.

Кад човек уђе у трошне године, онда му време цури на све стране.

Пензионерске муке: одричем се живота да бих га продужио.

Ако пензионери више ходају, године ће их касније стићи!

Сваки пензионер је програмиран да пређе у шетњи одређену километражу. Према томе, не треба превише журити са испуњавањем квоте.

Будите срећни док сте покретни. Већи су изгледи да утекнете смрти.

Крећите се, господо пензионери, све док можете. А кад не будете могли, немојте ни покушавати.

Пензионерска туга: срце би хтело, а баш оно не може.

Са свих страна ме притисли проблеми. Носим се мишљу да накратко умрем.

С годинама човекове амбиције су све мање. На крају му је довољно за срећу само то што је жив.

Морам да похвалим пензионере што културно напуштају овај свет, без гужви и нереди!

Ако се већ једном мора умрети, волео бих да ми то прође без последица.

Не бих се ја плашио смрти, кад бих знао да ћу да преживим!

Тужно је што човек мора да умре, а не мора да живи!

Везана врећа није у стању ни да нађе закрпу.

Да ја нисам био попустљив према животу, давно бих с њим раскрстио.

Прави револуционар користи сваки слободан тренутак да некога лиши слободе!

Код нас нико нема поверења у судство. Окривљени беже главом без обзира.

Колико пара, толико музике! Где би нам био крај да је обратно!

Мора једном и код нас да крене набоље. Нећемо ваљда довека ми бити најпапетнији!

Народ би хтео да једе сваког дана, иако то прети да се изроди у монотонију.

Народ је мученик, без ограничења мандата.

Не плаше се они мене, али знају да нас оваквих има доста.

Појео сам се жив. Ја сам некако преживео, али не бих био у кожи онога кога сам појео!

- Јеси ли приметио да сиротиња прва страда?
- Е, нека је вала и она у нечему прва!

Ако вам је непријатно да се суочите сами са собом, правите се да се не познајете.

Ако туђе бриге бринете, имаћете и своје!

Био сам десет дана на одмору. Десет дана је доста, ако нису последњи.

Биће деведесет посто горе, а оних десет посто резервисали смо за боље.

Бољи живот никако да учини одлучујући корак: да са ТВ екрана крочи у наше домове!

Видимо шта нам раде, али не знамо ко су и где су!

Данас је гардероба младих скупа. Што је више раздерана, то је скупља. Плаћа се и шивење и парање!

Демократизација радног права: ради ко шта хоће.

Добро би нам дошло кад би нам дошло добро.

Добро дело лакше је учинити, него написати. Али је, и поред тога, мало добротвора.

Док Бог свакоме трипут помогне, никако да стигне до нас.

Ђацима је било лепо за време школског распуста, али су ипак нестрпљиво чекали први септембар, за када су наставници најавили штрајк.

Злочинац је био скроман. Желео је да остане анониман.

Знамо где је свет а где смо ми, а понашамо се као да је
обратно!

Знамо ми шта хоћемо, али се још нисмо сетили.

Знао сам да смо даровит народ, али ипак нисам
веровао да имамо толико смисла за криминал.

И ја сам се пријавио за бесплатне акције. Не питам
колико коштају.

Изборио сам се за истину. И сад од ње немам мира.

Изгледа да нисмо сви у исто време постали од
мајмуна. Код неких већ креће обратан процес.

Изгубљени смо! Према последњим информацијама,
нигде нас нема!

Имају олакшавајућу околност: криминалом се баве из хобија, а не из користољубља.

Ја могу да разумем нашу политику једино ако је схватим као казну Божију.

Ја сам задовољан оним што имам, али сам незадовољан оним што немам.

Кад добро размислим, немам ниједан разлог да живим сем што волим!

Кад кажемо да је Косово наше, ми не питамо за цену.

Кад ли смо то направили дисконтинуитет с нама?!

Кад нисмо знали шта радимо, нисмо радили ништа.

Кад сам рекао да не тражим ништа, рекли су да то наведем у молби.

Кажу да живот нема цену. А некад се, богами, високо котирао.

Код нас, кажу, сви пишу, али се мало чита. Неки не прочитају ни оно што су сами написали.

Курва не дозвољава да се о њој мисли како би она урадила оно што би урадила.

Мени никад није досадно. Ако немам шта да радим, ја по цео дан зевам.

Млади су нам леви и паметни, али почеће они једног дана да личе на нас старије.

Најзад можемо да одахнемо: прошли су сви рокови за хапшење осумњичених за ратне злочине, и притисак на нас је дискретнији.

Наши играчи имали су добру шансу, али је лопта била превише округла.

Нерад убија, али изгледа да у последње време живот постиже веће резултате.

Није им довољно што су рекли да сам за њих мртав. Сад још хоће и да ме сахране.

Није ти лако да пронађеш човека који се вешто крије, а ти га још и не тражиш!

Одбаците идеју о својој генијалности! Тог кадра имамо превише.

После толиких напора и успеха у одбрани Косова, штета што смо га изгубили.

Пословност: њихов патриотизам је рентабилан.

Приметио сам да ме сви избегавају откад сам осиромашео. Ваљда се плаше да не садржим уранијум.

Проблеме решавамо један по један, мада се они јављају групно!

Радим како хоћу, зато што не могу шта хоћу!

Редовно пратим вести, али оне од тога не постају боље.

Свако зло има своје добро. Али, ипак, било би боље кад би ово зло једном престало.

Све смо обезвредили и сад смо почели да стварамо нове вредности.

Све чешће се сажалим над собом, али се правим да то не примећујем.

Сиротиња је највиталнији део нашег народа. Ње је увек било највише.

Судећи по броју повратника, у нашим затворима се удобно живи.

Тачно је да је сваки дан нови почетак, али треба дочекати сутрашњи дан.

У Народној скупштини посланици верно дочаравају колико смо ми луд народ!

У нашем је интересу да завршимо сарадњу са Хашким трибуналом. Али, имамо ми и преча посла него што је остваривање наших интереса!

У пропасти Србије, све јој је ишло на руку.

У учењу на грешкама постигли смо слабе резултате. Нисмо се преслишавали.

Што су нам политичари гори, њима је све боље.

Ако вас сви праве лудим, може бити да сте им захвалан материјал!

Ако изазивате судбину, онда бар пазите да не дође до двобоја!

Ако је политичар лош, то не значи да је промашио професију. Тај не би боље ни козе чувао!

Ако ми не ваљамо, испунили смо први услов да нам ни све остало не ваља.

Ако постоје две истине, онда је најмање једна од њих – лаж.

Ако упоредимо како се живело некад и сад, онда је ово данас много боље, и много горе!

Вежите се! Никад се не зна кад ћете одлетети!

Владајућа коалиција: одлазе у народ и лажу штафетно.

Волим да ми се обрате као господину. Баш јуче један ми каже: „Ви сте, господине, велики муфљуз!“

Гладни треба да схвате да им се верује и да најзад престану с том галамом!

Двојица окривљених тврде да су невини, али су за сваки случај у бекству.

Демократски блок се тако зове јер сам себе блокира.

Држали су га за реч. У његово поштење нису се могли поуздати!

Ђачка торба криви кичму. Најбољи лек за то је шпрајк просветних радника.

Ђачки разговори угодни: „Јеси ли и ти био на рекреативном тровању храном?!“

Европа тражи да будемо нормална држава, а не пита колико то нама тешкоћа задаје.

Живот ме мучи, и то ми је највећи проблем у животу.

За време бивше власти није било сукоба интереса. Постојао је само њен интерес.

Знам зашто живим, али тренутно не бих могао да вам наведем ниједан убедљив разлог.

Знам кад је нешто пропало: почну да га реформишу.

И за рекеташе важе економске цене. Зарачунавају ризик.

И комунисти су постали господа. Друге промене код њих нисам приметио.

Издржали смо пет векова под Турцима. Могли смо ми и дуже, али њих је издало стрпљење.

Имам објашњење зашто смо ратовали против целог света: Руси нису испунили наша очекивања, па је неко морао да ускочи!

Имамо ли ми још неких квалитета сем што смо најбољи?!

Имао је проблема како да убије досаду. А кад је прешао на људе, ишло је већ боље.

Имате ли бољу рекламу за капитализам? Ово с нашим лоповима више личи на циркус?

Имаћемо проблема сами са собом, све док будемо
пљунути ми.

Истина о нама не погађа свет. Знамо по томе што нам
се враћа као бумеранг.

Истрага је у току, али се прави луда!

Ишли смо у сусрет једни другима, и онда је спонтано
дошло до паљбе.

Ја бих одложио свитање петка све док не испитамо
грешке четвртка.

Ја знам шта хоћу, али знају и они који ми то не
дозвољавају.

Ја немам, ти немаш, он је ратни профитер. Ми немамо,
ви немате, они су тајкуни.

Ја нисам пробирач. Волим и врућу ракију и хладно пиво.

Ја сам крив што нисам нашао посао. Тражио сам га у погрешној земљи.

Ја сам слободан уметник. Ослобођен сам хонорара!

Јак динар: штета од НАТО бомбардовања износи сто милијарди долара, а ми смо више од половине обновили за неколико милијарди динара.

Један човек може да буде јачи од државе само ако је под њеном заштитом.

Једни су паметнији кад ћуте, а други су кориснији кад не раде.

Јуче сам цео дан био бесан. Да ми није било телевизора, ни с ким не бих ни реч проговорио.

Кад смо плаћали главом, није нам мањкало пара, него памети.

Кажу да од нас зависи. То је оно што ме брине!

Кажу да су њихови злочини појединачни и да их не треба сабирати!

Код нас афере најчешће имају хепиенд!

Код нас је интересантно живети. Да умреш!

Код нас се очигледно живи боље, само се то не види.

Компензациони послови: вратио сам им мило за драго.

Кренули смо да будемо путоказ свету, па смо залутали!

Критичари имају примедбу и кад је новац прљав и кад је опран.

Летос сам честитао комшијама Нову годину. За лепе жеље никад није рано.

Летујем у свом стану, са погледом на море, посредством ТВ екрана.

Љубитељи добре капљице пију на литре.

Медицински феномен: Тричко тврди да му је мајка умрла од туге кад је њега побацила.

Ми дајемо предност тимском раду. На место успешног појединца постављамо тим који губи!

Ми још водимо изгубљене битке. До коначне победе!

Ми лоше живимо, с времена на време. Другим речима,
из дана у дан!

Ми не живимо на туђ рачун: луди смо о свом трошку.

Ми недовољно учимо на својим грешкама, мада знамо
да су високог квалитета.

Ми нисмо за примену силе, него смо за то да се врати
мило за драго.

Ми смо за равноправност Хашког трибунала и наших
судова. А то значи да се Србима оптуженим за ратне
злочине не суди ни код нас ни код њих!

Ми смо најбољи. Ако не верујете, питајте нас.

Ми смо народ као и сви остали, само смо много несрећни!

Ми смо народ с дугом ратничком традицијом. Код нас муниција сама од себе ступа у дејство!

Ми смо несрећан народ, који је у то много инвестирао.

Ми смо неуништив народ, али то не би требало стално проверавати.

Ми тонемо постојано!

Ми често смењујемо најбоље стручњаке. Пружамо шансу лошијима да науче!

Мој утисак недеље: то су све ове наше луде године!

На дочеку Нове године и овога пута је највеселије било у хотелима, на трговима и у породичној атмосфери.

Најпре нека они признају своја недела, па ћу ја своје дело.

Најтеже је онима који увек морају доказивати да су најпаветнији, јер су много захтевни према себи.

Намучио ме је својим врућинама, али ми је ипак било жао јула кад му је дошао последњи дан.

Народ је погрешно на изборима. Није гласао за тим који побеђује!

Нас краси ведрина духа. Играмо се са животом!

Нас не треба опомињати да не ломимо багрење. Ми и тако радије ломимо вратове.

Наша полиција је малерозна: кад сазна да окривљени за ратне злочине није код куће, баш онда крене да га хапси.

Наше школство би се лакше реформисало да досад нисмо на томе радили.

Наши се нису предали. Прогласили су победу!

Не бих вам могао рећи ко је највеће говно у нашој политици. Конкуренција је много јака.

Не могу да се решим много чега што не волим, а стално ми траже да оставим пушење, које волим.

Не обраћамо већу пажњу на организовани криминал, зато што добро функционише.

Незналице које су сигурне у себе, знају да то што не знају није тако како им кажу они који знају.

Некад ми се учини да нико неће с нама, а и ми се нешто двоумимо.

Неки људи се понашају слично псима: серу, а онда покушавају да то затрпају.

Неки се више боје демократије, него Бога. Бога дозвољавају у неограниченим количинама, а демократију деле на кашичицу.

Неки се убијају што им је свега доста, а неки зато што им је свега мало.

Немојте напуштати лошег партнера. Он од тога неће постати бољи!

Немојте носити главу у торби – неће видети куда вас води!

Није ми јасно куда ово ми нас водимо!

Није му Бог дао да је најпаметнији. Сам је то изабрао.

Никодијево знање је врло површно, али му је незнање веома темељно.

Они се нису одметнули у шуму. Подивљали су у својим вилама.

Опустите се! Тако ћете лакше поднети затезање које следи.

Под Турцима смо били пет векова. Издржали бисмо толико и под комунистима да су били бољи.

Политичке теме:

- Ја том политичару не бих веровао ни кад би ми рекао да је данас четвртак.
- Извини, али данас није четвртак, него је петак!
- Је л` ти кажем да тај слаже чим проговори!

Са осумњиченима за ратне злочине, који су у бекству, нико није преговарао. Био је то обичан пријатељски разговор.

Сложио сам се да кажу све што имају. Али они не желе да се зна шта све имају.

Супротности се привлаче. И тек кад се привуку, може да почне обрачун.

Такви смо: здрави, прави и накриво насађени!

Такмичење: жестоко сам упрскао ствар, али се уздам у уметнички дојам.

Тачно је да смо ми срљали у пропаст, али смо ишли на сигурно.

Толико сам се разочарао у политику да више не верујем ни у хороскоп.

Траже од мене да будем Европљанин, а једва сам испунио норму и за Србина.

Тражим накнаду штете: упропастили су ми још један дан.

Треба да имамо обзира према нашим ратним злочинцима. Можда су убијали из милосрђа.

Тужилац је предложио да се окривљеном изрекне привремена мера вешања.

Ћутање је злато, али ми нисмо материјалисти. Више волимо празне приче.

У животу ће вам радије одбијати на глупост, него што ће вам додавати на памет.

Уважавам ја и мишљења другачија од мојих, али их не признајем!

Ултиматум: дајте ви мени плату, а на посао могу и да причекам.

Уображени болесник ужива у својој болести, све док се не разболи. А после му није ни до чега!

– Шта кажеш на то што смо дочекали слободу говора?
– Немам речи!

Брзоплето смо улетели у победе, па после нисмо знали како да се извучемо.

Вилотије више није невиђено ђубре. Сви смо га видели!

Довели су ме до лудила, а даље сам наставио сам.

Знам да ви можете да учините нешто за домовину, али вас молим да је поштедите.

И ја сам имао успоне и падове. Срећом успони су били мали, па нисам падао с веће висине.

Имали смо много промашаја, али нас је дотукла тек победа над НАТО пактом.

Кад се све сабере, народ се одузме!

Код нас се проценат сиромашних стално смањује. Они више умиру.

Личне и породичне вести: Дојчило Дојчиловић привремено не прима посете. Затворен је за јавност!

Ми смо држава са посебним потребама. Посебно нам је потребно – све!

Мучим се, али се тешим да нећу дуго.

Наш политички живот оптерећују успеси.

Немојте бацати сат који се више не може поправити.
Он и даље показује тачно време, два пута дневно!

Оно како се некад живело, било је боље. Једина мана
му је што је довело до овога после.

Осетљиво питање: ако ухватим индивидуу у крађи,
смем ли да кажем да је лопов?

Хтео бих да оставим пиће, али неће оно мене. Стално
ми је на уму.

Ако вам се учини да је све изгубљено, крените изнова!

Ако вас у животу прате неуспеси, покушајте са
успесима!

Ако је неко на три ћошка, њему је и прав угао крив!

Ако не знате где вам је глава, потражите је тамо где вам је била последњи пут.

Ако први резултати истраге не буду повољни за државу, сачекаћемо друге резултате.

Ако се плашите искушења из домена морала, за сваки случај орочите поштење!

Албанци на Косову треба да нам буду захвални. Они су независни једино од нас!

Ама, да није човек постао од пса? Мало-мало, па ми дође да ланем.

Анкетари су ми поставили тешко питање: од чега живим?

Афера није пријатна, али је наша. Не можемо се према њој односити маћехински.

Бежање је најбоља одбрана.

Био је много заузет патриотизмом, па није имао времена да гине за отаџбину.

Биће боље: знам по томе што код нас бољитку увек претходи горе!

– Боже, што је природа лепа – дивио се млади пас Хектор. – Просто не стигнем све то да запишам!

Он је почео као лопов опште праксе, али се касније специјализовао за приватизацију.

Буди човек! То не боли.

Ваше је право да знате све, а ви ћете бити криви ако вас од тога заболи глава!

Веома сам активан: јуче ме је било свуда, а данас сам на три ћошка.

Видоје каже да га власт неће променити, али зазире од народа.

Вићентију је потребан падобран. Очекује се да ће летети с положаја!

Влада пала, а народ се угрувао!

Власт је препустила *најтраженијег ратног злочинца* органима гоњења, јер зна да му они неће ништа.

Волео бих да ме нема кад бих знао да ћу у томе моћи да уживам!

Време ме збуњује. Некад ми се учини да ради за нас, а некад да нам пролази улудо.

Где год сам данас био, луда кућа! То се, бре, шири као грип!

Грамматика: кад кажемо да смо ми, Срби, срећан народ, то је давно прошло време.

Да ли сте ваше возило посебно осигурали од вас?!

Да ме убијеш, не бих то могао преживети.

Даље смо отишли у легализовању пљачке, него бесправне градње.

Данас кукавице не подмећу јаја, него бомбе.

Добро смо, што и нашим непријатељима желимо – да им буде као нама!

Док је вођа владао, живот је био јефтинији: изгубиш га док трепнеш.

Док су нам неки у првом реду, ми ћемо бити последњи!

Другим речима, негирали су прве речи!

Дуго путовање: до бољих дана нама треба много година.

Дуго су нас водили у бољу будућност, а затим смо се водили као нестали.

Емотивно сам везан за своје непријатеље. Они су све што сам стекао у животу.

ЕПП: Бесплатно долазимо у стан! Ваши провалници.

ЕПП: За ваше потребе организујемо криминал!

Ех, кад бих ја имао власт – у шакама.

Жалио бих се ја на судбину, али знам каква би била судбина те жалбе!

Жалио се Јанко да му је посао много тежак: ради на себи.

Живојка не можеш ухватити ни за главу ни за реп. Он сам за себе каже да је харизматска личност.

Живот ми много значи у животу. Без њега ми нема живота!

Он није професионални лопов. Он се тиме бави рекреативно.

За нас има наде мада нема изгледа.

За нас не постоји безизлазна ситуација. Ако због Косова не заратимо против целог света, остаје нам могућност да се сви поубијамо!

За резултате избора најчешће су криви бирачи, а њих још нико није тужио.

Заједно смо јачи, а сем тога имамо могућности да се међусобно тучемо!

Закопали смо ратне секире, али смо добро обележили то место. Могу нам још затребати.

Запечатали смо своју судбину. Не дозвољавамо да свако по њој прчка.

Због тога што нам је судство много споро, чујем да ће правда да се дели по месним заједницама!

Звали су ме да попушимо марихуану мира.

Здравље је највеће богатство, али је болест скупља!

Знам да је пушење штетно за здравље, али мени више шкоди мала плата.

Знам ја где ми је место, али изгледа да су га и другима обећали!

Знам ја где ми је место, али се гурам на боље.

Знам кратку памет која то надокнађује мудровањем.

Знам неке које је улица васпитавала. Васпитаници су надмашили васпитаче.

Знам ординацију у којој се не зна да ли се више жали
пацијент лекару или лекар пацијенту.

Знам шта је то с нама: снашло нас, па нас не пушта!

И кад пуцамо од здравља, ми волимо да то буде из
калашњикова!

И кад се губи, треба се знати насмејати. А ми смо
тужни и поред толиких победа.

И ми смо у Европи, па нам изгледа да нисмо од ње
много удаљени.

И овај месец брзо прође: немилице смо га трошили!

И успешни доживљавају неуспехе, али све је то на
једном вишем нивоу.

И Хаг је за људе, док се не докаже супротно.

Изгледа да је поштење преузак оквир за пуни размах свеколиких способности појединаца.

Изгледа да је у нашим судовима најтеже доказати оно што сви знају.

Изгледа да су се неразјашњена убиства код нас одиграла без починилаца.

Има дана за мегдана, али ми не остављамо за сутра оно што можемо да урадимо данас.

Има и тога: једно дупе се хвалило својим педигреом.

Има ли мањинска влада још неку предност сем што је лошије решење од већинске?!

Има помака у потрази за *најтраженијим ратним злочинцем*, али се још не зна у чему се то огледа!

Имам неодољив утисак да немамо довољно памети по глави политичара.

Имамо ми право на своје глупости, поготово што је то о нашем трошку.

Интерсовало ме је какво нас време чека. А кад тамо, време нас не чека!

Информативни разговор обично иде с батинама, ради бољег памћења!

Искуство лопова: не може држава толико да пропадне, да не би могла даље да се черупа!

Испао сам глуп. Да нисам глуп, не бих ни испао.

Испит: комунизам је положио теорију, а пао из праксе!

Ја бих за демократију дао све што немам. Од онога што имам, једва подмирујем своје основне потребе.

Ја бих хтео песмом да ти кажем. Тужбалицом!

Ја бих хтео песмом да ти кажем, али ме живот тера да кукам.

Ја највише верујем у демократију, и њој бих одмах дао неограничену власт.

Ја не замерајем што ми уништавамо традицију, ако ћемо на њеном месту сазидати нову.

Ја не претим штрајком. Радије забушавам на послу.

Ја не разумем, али како то да схватим?!

Ја сам чист. Редовно ме рибају.

Јанићије се никад није правио важан, иако је свестан да је нико и ништа.

Један министар зна шта хоће, али не зна шта треба.

Један политичар обећао бирачима да ће за светлу будућност обезбедити довољно рефлектора.

Један политичар понудио грађанима своју биографију. Лако је сиромаху да буде поштен!

Један политичар се слаже да би наш народ требало да буде бољи, али да то не захвати и њега.

Једем три пута дневно, а између оброка штрајкујем глађу.

Једина нада за изгинуле је да се ова трагедија никад више не понови!

Једна политичка странка није обећавала грађанима куле и градове. Једва је то за себе обезбедила.

Кад бих ја ушао у историју, строго бих пазио да не упаднем у лоше друштво.

Кад већ сви у предузећу краду, одлучили смо да наградимо највећег лопова.

Кад гледам од чега живим, то је толико ситно да се скоро и не примети.

Кад говна међусобно деле комплименте, једнодушно закључе да чаробно миришу!

Кад ја осетим позитивну енергију у себи, дође ми да некога бијем!

Кад нама надође да се хвалимо, не питамо имамо ли чиме.

Кад пођем на посао, и ја своје проблеме остављам код куће. А кад се вратим, понекад се изненадим колико су нарасли.

Кад рак оболи од рака, то је исто као кад Срби оболе од себе: лечење је дуго и скупо.

Кад сам рекао да је тај човек говно, нисам га именовоао. Сам се препознао!

Кад се у друштву поведе разговор о било чему, ја слуша сам само себе и увек сазнам нешто ново!

Кад странке увиде да нису једна за другу, одмах почну да измишљају разлоге због којих не могу да сарађују!

Кажу да је губитак Косова давно испланиран. Ми смо се само у то вешто уклапали!

Кажу да је он био шеф мафије. Није могао дозволити да криминалци коло воде.

Кажу да је полиција, у потрази за убицама, преврнула сваки камен, али их није нашла. Можда би било боље да их је тражила по кућама!

Кажу да ћемо доживети нови левичарски свет. Прекрстио сам се и левом и десном!

Како год седне политичар Иво, тај беседи криво.

Како да их буде срамота кад су припадници поносног народа?!

Као небески народ, ми немамо комшије на том нивоу.

Капитализам је измислио да потрошите све што зарадите, а комунизам је измислио да украдете више него што можете да потрошите.

Ко невин уђе у политику, прво што може да очекује – то је да изгуби невиност.

Код Марка Краљевића је било оно: што на ум, то на друм. И онда крене да оре друмове.

Код нас влада хаос. Изгледа да то чини успешно, иначе не би завладао.

Код нас је најважнија споредна ствар фудбал, а најспореднија главна ствар живот!

Код нас је све у замаху. Па ко кога жвајзне!

Комплимент: Вујици данас рекли да је од генија до њега само један корак.

Компромисно решење за Косово: нама суверенитет, а Албанцима власт!

Комунисти нису веровали у Бога, али су прихватили да је батина из раја изашла.

Комунисти су почели с диктатуром пролетаријата, а касније је ишло по оној народној *што дикла навикла – то и свикла!*

Контејнери нам дођу као испоставе народних кухиња.

Коњички спорт највише користи коњима: једино они трче!

Косово је Србија, на нервној бази.

Косово неће бити отуђено: остаће ту где је!

Косово ће бити наше све док не схватимо да смо га одавно изгубили.

Косово ће бити независно кад свима буде јасно да јесте.

Крађа: то је за неке директоре срећан спој професије и хобија.

Кров над главом доћи ће ми главе!

Култура није на удару. Остала нам је по страни.

Лаза нема факултет. Његове амбиције биле су веће: да заврши универзитет.

Лако је било њима: они су могли да буду патриоти, а да се не излажу животној опасности!

Лако је Кинезима да буду вредни кад они уживају у раду!

Лако је том политичару да прича свашта. Њему се не верује ништа.

Лако ти је с нашим људима: потучеш се док трепнеш.

Лакше је бити поштен него лопов. Али има неких који не бирају линију мањег отпора.

Лакше је рећи истину, него лаж – не морамо да измишљамо!

Луда кућа: прешло јој од станара!

Ма како их аранжирани, од гована не може постати мед.

Мана народног режима: не види му се крај.

Мени је породица на првом месту, али никако да се увалим у неку богату!

Мени је свака плата тринаеста. Баксуз.

Мени не прети опасност, него комшија Лаза.

Мени признају да сам паметнији само кад треба да попустим.

Ми више волимо да уживамо, него да то себи омогућимо!

Ми волимо да се хвалимо прошлошћу. Садашњост са нама није имала среће.

Ми држимо до нивоа: најпрљавији послови у држави обављају се у рукавицама.

Ми наше богатство више ценимо по томе колико нам је пијаца богата, него колико нам је кућа сиромашна.

Ми не губимо време: док се не опаметимо, хватамо на снагу.

Ми независном Косову отплаћујемо дугове, да би и даље било наше.

Ми немамо више шта да изгубимо, али знам ја нас: увек се нешто нађе.

Ми нисмо велика сила, али то не смета неким нашим политичарима да се понашају као силедије.

Ми нисмо од једног динара правили три, али смо од једне државе направили седам.

Ми признајемо да свет ради паметније, али то је недовољно да би нам дорастао.

Ми пркосимо судбини: иако смо осуђени на успех, идемо из пораза у пораз.

Ми пут свој знамо, али са циљевима нисмо начисто.

Ми се залажемо да сарадња са Хашким трибуналом буде у два правца: они траже оптужене, а ми их не дамо!

Ми се залажемо да се за Косово прихвати наша верзија компромиса!

Ми се нисмо плашили оног најгорег. Нисмо ни приметили кад нас је снашло.

Ми смо врло интелигентни: ако не знамо, причамо напамет!

Ми смо генијални, али затојимо кад је најпотребније.

Ми смо за јаку државу. Само таква може да бије штрајкаче.

Ми смо и даље непоправљиво најбољи!

Ми смо луд народ, а највећи нам је квалитет што смо паметнији од већег дела наше власти.

Ми смо опредељени за мир, али нам то не смета да ратујемо.

Ми смо промукли колико не дамо Косово, а нико не долази да нас замоли за сагласност.

Ми у светској политици брљамо и срљамо, док не надрљамо.

Ми увек имамо око чега да се разјединимо.

Ми уживамо у победама, али за нас и порази имају магнетску привлачност.

Он је све стекао одрицањем – од поштења!

Он није завршио неке веће школе. Осећа се као геније опште праксе.

Он је остао поштен захваљујући недостатку доказа!

Он је дошао у сукоб са законом. Закон је био немоћан!

Мислим да је сиротиња измислила оно: ситнице које живот значе.

Он није интересант за картицу за одложено плаћање.
Њему је рентабилније да украде.

Млади су нам леви и паметни, али не треба да
бринемо. Почеће они већ једног дана да личе на нас
старије.

Млади су нам хендикепирани: дајемо им лош пример!

Млађи политичар долази у друштво старијих колега и
одмах почиње причу:

- Набелајио сам, ухватили ме да поткрадам државу.
- Један од присутних ће му на то рећи:
- Ништа се не узбуђуј! Сви смо ми кроз то прошли.

Многи би ћутали кад би знали како им то лепо стоји.

Много волим власт. Штета је што то нисам дипломирао.

Можда би и други имали то што само ми имамо, али
су успели да се спасу.

Можда Лаза и јесте бистар као боза, али нема њене друге квалитете.

Можда нас негде и има, само ја не знам где да нас тражим.

Можда су сви политичари исти, али се ипак зна који су најгори.

Можете сумњати у наше мотиве, али у митове никако!

Мој комшија је прави Србин: нити се тога стиди, нити се тиме хвали.

Мој циљ је да не промашим!

Моле се највећи патриоти да дају оставке на своје положаје! Отаџбина то више не може да поднесе.

Молитва за моју браћу: дај им, Боже, дуг живот, а кратку власт.

Мржња мање говори, а више режи и уједа.

Мука жива: нисам луд, а не могу да будем ни паметан!

Мучило ме док ми није било јасно, а још ми је горе откад ми је јасно.

На коњским тркама коњи ме подсећају на непосредне произвођаче: једино се они озноје!

На Косову ништа ново сем што су нам узели неотуђиви део Србије.

На основу нашег искуства, рекао бих да правду не треба делити, него множити!

На почетку разговора причали смо о нашој
заосталости, а на крају смо закључили да смо најбољи!

На разним нивоима устоличео нам се низак ниво.

На телевизији гледам само једну серију. Нећу да варам
главну јунакињу.

Највеће непријатеље не треба да тражимо по белом
свету. Имамо ми своје људе.

Најгоре је прошло, али су последице остале.

Најлепши период у мом животу био је онај кад су се за
превласт нада мном бориле младост и лудост.

Нама је лакше метак у чело, него прст на чело.

Нама је најлепше кад не радимо. Штета што то нисмо патентирали.

Нама је признато ауторско право на губитну комбинацију.

Нама је слобода изнад свега. Нарочито изнад човека.

Нама нико ништа није поклонио. Сами смо се изборили за све што нам се десило.

Народ има разумевање за неке политичаре, јер зна да би могли добити лекарско уверење.

Наш је интерес да будемо у Партнерству за мир, а неки се односе према нама као да се ради о партнерству за секс.

Наш коначни одговор великим силама и овога пута био је погрешан.

Наш нерад претежно се обавља у лошим условима, па запослени траже веће плате.

Наша и црногорска власт: они са нама нису хтели, а ми са њима нисмо умели!

Наша сиротиња убога, сем што је жива, не одаје друге знаке живота.

Наше жене се слабо интересују за политику, али им то не смета да буду песимисти.

Наше лудило верификовано је и на највишем нивоу.

Нашем менталитету више би одговарало да маскота Београда буде голуб, а не врабац. Голубови више серу!

Нашем победничком менталитету више би одговарало да имамо Врховни савет напада, него Врховни савет одбране.

Нашем победничком менталитету и порази су ишли од руке!

Не завидите другим људима! Њима је вероватно горе него што вама изгледа.

Не знам зашто живим, али молим Бога да не умрем док не сазнам.

Не знам одакле бих почео. Треба их поткачити са сваке стране.

Не једног, имамо ми доста коња. Али, нису за трку.

Не кажем ја да нисам луд, него да сам паметнији од њих.

Не могу да порасту моја примања, док они не смање своја узимања.

Не мора све да буде тако страшно, али шта ми можемо кад нам полази за руком?!

Не морате увек бити паметнији, али искористите прилику кад вам се укаже.

Не плашим се за исхрану: мало-мало, па у мени почне нешто да кува!

Не примам мито – није лепо да сиротиња гули сиротињу.

Не радим ништа, али се трудим да све то обавим благовремено.

Не радимо ништа. То нам најбоље иде од руке!

Не само што бијемо битку, него очас пређемо и на човека.

Не треба журити са повећањем стандарда, да народ не заборави у којој држави живи.

Не треба превише да кривимо социјалисте што смо под њима осиромашили. Сиротиња није грех!

Не чуди ме што су код нас чести штрајкови глађу. Глад је наша компаративна предност.

Недељом не радимо, а осталим данима живимо од отпремнине.

Незнање је моћно, зато што је сигурно у себе.

НЕКАД и САД се разликују: НЕКАД је било па прошло, а САД никако да прође!

Некад испаднемо толико глупи, да нам ни наша мудрост не може помоћи.

Некад смо били сиромашна, али поштена држава.
Потом смо прокоцкали поштење, али смо сачували
сиромаштво.

Некако сам изашао из зиме, али ме и пролеће дочекало
нељубазно.

Неке празнике прослављамо радно, а радне дане
обележавамо нерадно.

Неки имају оправдање што су мутни – нису бистри.

Неки кажу да смо ми осуђени на пропаст. Можда
бисмо се и спасили да смо разумели оптужницу.

Неки кандидати за високе функције ништа не
пропуштају. Причају народу све што им падне на
памет.

Неки људи вичу да би се чуло колико су паметни.

Неки народи су луди за фудбалом. Наше лудило нема везе са спортом.

Неки наши профитери и не знају шта све имају. Али, није то једино што они не знају!

Неки од оних са кратким памћењем много причају. Плаше се да ће нешто заборавити ако ућуте.

Неки политичари би проблем мафије код нас решили колегијалним договором.

Неки политичари су очигледно интелигентни. Штета што су луди.

Неки реагују слатким смехом на своју причу, као да нису знали на шта ће она изаћи кад су је започели.

Неки сматрају да нас је мало изгинуло на Косову, и да би то требало надокнадити.

Неко нас је тако вешто затурио, да се још нисмо пронашли!

Нема ситуације из које ми не можемо наћи погрешан излаз.

Немам ни посла ни стана. Убио бих се, кад бих тиме решио бар један од ових проблема.

Немојте бити луди. Покушајте да нађете неко друго решење.

Немојте ме држати за реч! Не држим ни ја њу!

Немојте рећи да вас нигде нема, док не проверите да нисте у мишјој рупи.

Немојте се трудити: и поред најбоље воље, не могу да вам верујем!

Непоновљив живот: никад нам није било овако.

Нећемо прихватити независност Косова! Ако нас неко буде питао.

Нигде нема нашег богатства. Као да се истопило.

Није баш да јесте. Више је: није да није!

Није добро кад мишеви коло воде, а још је горе кад мачка има доживотни мандат.

Није истина да се не може против света. Ми пробали па може.

Није лако открити лопове. Многи краду под псеудонимом.

Није лепо тући се на стадионима, али све се може ако волите то што радите.

Није мени нужда да крадем. Ја то чисто рекреативно.

Није мени што више нисмо браћа, него како ћемо живети без братоубилачких ратова?!

Није нас песма одржала, него што нисмо имали сви могућности да побегнемо из земље.

Није он толико глуп као што изгледа. Глупљи је!

Није српски ћутати, него ућуткати!

Није страшно што сте сами, ако сте сигурни да нисте у лошем друштву.

Није тачно да лепа реч и гвоздена врата отвара. Ја покушао у банци, па не иде!

Није тачно да се млади смеју без разлога. Младост је довољан разлог да будете насмејани.

Није тешко бити фин, ако си такав.

Није чудо што код нас има толико убистава.
Успоставили смо инфраструктуру.

Никако да се одмакнемо од себе. Као да смо сијамски близанци.

Нико се не жали на малу памет: не зна колико му фали!

Он није повређен у тучи. Онако је ударен.

Нисам ја запослио жену што је члан моје странке, него што је морално-политички подобна!

Нисам ја речи тог политичара извукао из контекста, него их је он извукао из плитке памети.

Нисам могао да окренем нулу. Било је у њој преко сто килограма.

Нисам стекао културу становања. Нисам имао где.

Нисмо ми гори од других, а у таленту за крађу чак и одскачемо!

Нисмо ми криви што смо се нашли на беспућу: рекли су нам да је то најбољи пут.

Нисмо ми сиромашни. Што код нас има, то нигде нема.

Нисмо ми тапкали у месту, него смо тонули.

Нисмо стигли више да урадимо, јер су нам руке биле заузете. Крстили смо се и левом и десном!

Нису могли отићи са власти док је српство угрожено. А српство је било угрожено све док су они били на власти.

Нису нам сви показатељи негативни. У првих шест месеци ове године, десет посто смо луђи, него у истом периоду лане.

Ништа не може преко ноћи. Не може ни да сване док не дође јутро.

Нова власт: биће боље, отишло је горе.

Новинари су код нас слободни у свом раду, на личну одговорност!

Носталгија: и данас се лаже, али није то више онај квалитет као за време владавине социјалиста!

Нудили су ми да бирам: или са њима, или сам њихов!

Њихов оптимизам није лажан – њима је добро.

Њихов патриотизам је такоређи немерљив. Ишао је на милионе евра.

О мртвима се може и лоше говорити. Поготово ако немате коме другом да припишете своје мане.

О народу брину људи веома различитих способности и неспособности!

О њима не могу да говорим објективно, јер би се увредили.

О политици, фудбалу и транзицији код нас и незналице знају све.

Ово је нормална земља, само је народ мало чудан.

Ово треба патентирати: свеопшти напредак, а без новца.

Овце ништа не знају. Чак ни то да су овце.

Овце су за шишање, а умиљато јагње редовно све млеко исиса.

Од вишка глава не боли, сем ако се не ради о вишку радника.

Од немања нема већег окупатора.

Од овог лошег стања код нас, само смо још ми гори!

Од оца је остануло сину. Да враћа дугове!

Од свих облика сарадње са светом нама највише одговарају донације.

Од тешких призора браним се тако што бацим поглед.

Одавно не личимо на себе, али се још не назире шта ће од нас да испадне.

Одали смо пошту жртвама оптимизма.

Одмалена су нас учили да нам је држава богата. Ваљда због тога мислимо да није грех ако је поткрадамо.

Односи су нам побољшани откад нисмо браћа.

Одузели су ми реч. Због једне реченице.

Озбиљно су се наљутили кад сам рекао: нека им Бог да по заслуги.

Окупљање је било спонтано, по принципу: од врата до врата.

Олакшавајућа околност: у хладњачама није било притужби на третман путника!

Олакшавајуће околности: наши ратни злочинци осећали су се као патриоте.

Они најјачи код нас почели су да дижу и некретнине.

Они су глобалисти. Мало-мало, па ме оглобе.

Они су незаменљиви и зато строго пазе да своје патриотске главе не дају за домовину.

Они ударају по свему што је конзервативно. Чак млате и паре.

Оптимистички приступ: ја бих сиву економију префарбао разиграним бојама.

Оружје не заћути док мозак не проговори.

Оставио је лош утисак. Иза њега ништа друго није ни остало.

Отворите очи: да не кажете после како нисте видели шта вас је снашло.

Пажња, пажња: и кад је усран, живот је један.

Пазите на исхрану! Немојте да једете што се не једе.

Памет извозимо, а глупост нам служи за домаћу потрошњу.

Памет је релативна, а лудило апсолутно.

Пао је први снег. Тако му и треба кад је хтео да буде први.

Пера запалио Мики кућу, али има олакшавајућу околност: осудио је тај вандалски чин.

Пера користи сваку прилику да ували Мику у неприлику.

Пера није задовољан платом од милион динара, зато што Мика прима два милиона!

Пера никоме не дозвољава да га прави лудим. Није ни приметио да неки то чине и без дозволе.

Пера позвао Мику да се учлани у његову странку, па му каже: „Знам ја да си ти говно, али дођи да нас је више.“

Питали ме у којој бих се дисциплини такмичио, а мени највише лежи недисциплина.

Он се борио за Србију низашта!

Питате да ли уживам у животу? На дијети сам!

Питате: где живим? У неизвесности!

Планета нам је оболела. Алергична је на људе.

Победа нам је била утолико дража што смо је извојевали против бивших савезника.

Побркали смо лончиће и сад не знамо ко је који разбио.

Повољна вест из спорта: фудбалери имају данас слободан дан.

Повољна околност: рат смо добили на одложено плаћање.

Повремено преиспитајте своје поступке. Ви ћете то учинити нежније од полиције.

Подела посла: у нашој Влади једни добро раде, а други воде лошу политику!

Пожелео сам да их видим – у одласку!

Појединачни ексцеси, ма колико били бројни, не значе да је код нас дошло до погоршања међунационалних односа.

Покрили би се они ушима, али су оне мале за толику бруку.

Бранимо се од света руским ветом и кинеским зидом.

Полицајци су на митингу извукли дебљи крај јер њима организатор није гарантовао безбедност.

Полиција не зна где се налазе оптужени за ратне злочине. Престали су да је обавештавају.

Помози другога кад кука, а кад пева – може и сам.

Поносни смо на себе, и зато нећемо да се мењамо!

Попуст: пошто плаћам у готовом, ваљда ћу нешто добити цабе!

Пороци ме напуштају. Не могу више да их пратим.

Последња реч технике: то је кад нам на телевизији емитују репризу уживо.

Посрећило јој се: *Улица пролетерских бригада* аванзовала у *Крунску*.

Поставља се питање да ли дотични министар лупа у своје име, или шире!

Постојаност: ми смо увек ту где смо!

Постоји грчка и кинеска мудрост, а још је познатија наша политичка глупост.

Потврдило се да Срби и Албанци никако не могу да се договоре, и зато се препоручује да што пре почну разговоре.

Потребни су нам добри путеви. Да нам сутра не буде лакше да пугујемо по свету, него да изађемо из Србије!

Прво, борићемо се свим средствима. Друго, средстава немамо!

Предизборни ЕПП: Ми смо најомиљенија странка у Србији! Само ми можемо бити бољи од нас!

Предлажем да државу изместимо у Африку. Тамо најбогатије земље света опраштају најсиромашнијима цео дуг.

Предлажем да помогнемо Данцима. Има нешто труло у њиховој држави.

Према Вукојици сам се понашао као према човеку.
Правио сам се да није говно.

Према свецу и тропар: за голи народ, голотиња на
телевизији.

Престао сам да гледам сапунице: много патиш док не
стигнеш до срећног краја!

Претње су позитивна појава у нашем животу:
упозоравају да вам прети ликвидација!

Прецизније речено: небески народ живи у облацима!

Пријавио сам се за великосрбина, али су ми рекли да
су сва места попуњена.

Примењена уметност: сами себе заплићемо!

Принципијелност: министар је повукао неопозиву оставку.

Причало се да је Пера лопов. Кад је то чуо, крао је из протеста.

Проблем: како приредити свечаност у кругу породице, ако је то породица на три ћошка?!

Прогноза времена: како за кога.

Програм: биће речи, а није искључена ни туча.

Пролази дан за даном. Без гурања!

Проричу ми да ћу једног дана бити срећан. Верујем им, али знам да ће тај један дан брзо проћи.

Профитерима није страно све што је туђе.

Прошла су она срећна времена кад смо дуговали захвалност. Сад је то изашло на милијарде долара.

Он много воли свој посао. Штета што га није добио.

Радиши се никад није остварио сан – да се наспава!

Радничка класа је као пиштољ – гола, али опасна.

Он иде испред свог времена. Пре три дана је вечерао у подне.

Ратове су нам други наметнули. Ми смо само прихватили сарадњу.

Резултат је поразан, али победи се у зубе не гледа.

Рекли Ђоки да нико не сме да га бије. Саветовао сам му да се причува.

Рекли Живојку да он нит' смрди, нит' мирише, а он на то приметио да је увек био уравнотежен.

Рекли смо бобу боб и попу поп, али даље од тога нисмо ишли.

Рекли су ми да се торњам у бестрагију, али нација може да одахне: нисам отишао.

Ретки преживели борци јавили су о још једној нашој великој победи!

Рече човек да у животу није изрекао ни најмању лаж. Чини ми се да већу лаж никад нисам чуо.

Риба смрди од главе, али није дозвољено да се то примени на владу!

Родитељи греше, и онда није чудо што деца добијају батине.

Са гледишта Европске уније, ми смо држава ометена у развоју.

Са Ристивојем никад ниси начисто: шта му је лице, а шта наличје.

Савремена парола: напред наши мафијаши!

Сад је прави тренутак да ширимо братство и јединство између две Србије!

Сад је у Београду десет сати. Немам податак, али верујем да је слично и у Крушевцу.

Сам себе не разумем: ништа не радим, али се много обрадујем кад дође крај радног времена.

Само ви предајте захтев, а ми ћемо вас благовремено обавестити зашто вам није удовољено!

Само ми можемо да разумемо наше лудости, зато што смо најпааметнији!

Свађају се они што се воле. Ето зашто се распала Југославија!

Свако ново страдање Срба на Косову потврђује да је то наша света земља.

Свако чудо за три дана. Али то код нас није било чудо, него брука.

Све више сам против Велике Србије. До када ће, бре, да се смањује?

Све иде својим током, само ми погрешним.

Све је релативно: и луди су паметни, на свој начин!

Све је скупо, али можемо да разгледамо до миле воље.

Све ми је јасно, али ми од тога ништа није боље.

Све смо упропастили, а сад желимо то да продамо и добијемо бесплатне акције.

Све ћу признати, само да не идем Богу на истину.

Све што му недостаје у животу, народ добије на предизборним митинзима.

Све што немамо, влада жели да нам надокнади
Косовом, које такође немамо!

Свет има своју истину, али ми више волимо нашу,
иако није тачна.

Свет се споро мења: још је мимо нас!

Свечи благо деле. Дао им Бог, па имају!

Сви знају: Пера је непоштено дошао до милион евра.
А Мика је угледни бизнисмен, он већ има пет
милиона!

Сви људи су исти, само су Срби најбољи.

Сви нас мрзе, али то није ништа у поређењу са оним
како ми то међусобно радимо.

Сиромашни смо, али није то нама први пут!

Сиромаштво је велико: многи немају чак ни стида ни срама.

Сиротиња се репродукује из реалних извора.

Сиротиња ће имати предност на оном свету: она ће пре профитера ући у рај!

Сиротињи се препоручује да се окрене ноћном животу. Дању је упадљивије шта све она нема.

Сиротињски феномен: немам шећера у кући, а доктор ми каже да га имам вишка у крви.

Ситуација је чиста. Све су однели.

Скромност: никад нисам рекао за себе да сам идеалан, иако добро знам да јесам.

Слободан сам као птица. Сваког дана могу да излетим из предузећа.

Смењен функционер који је морално чист. Ваљда није могао да се уклопи!

Смирен човек бира речи, а кад је бесан – бира ружне!

Срби се вечито жале. Дао им Бог, па имају на шта.

Срби су добри људи, посебно они који јесу.

Србија је богата рудама и лудама.

Србија није више оно што је била. Очигледно је у другом стању.

Србија страда зато што не уме да се чува. А после испадне да смо јој ми криви!

Српски народ мора опстати. Чак ни ми, Срби, нисмо у стању да нађемо боље решење.

Стичем утисак да је стварање човека од мајмуна обављено на брзину.

Судећи по броју књижевних награда, могао би се стећи утисак да се код нас свакодневно објављује по једна најбоља књига.

Суочио бих се ја са собом, али избегавам силеџије.

Тај је пун себе, а кад га ставите на вагу као да је испуњен хелијумом.

Тај није тиква без корена, него свиња са педигреом.

Тајна њиховог успеха је у томе што нису ухваћени у крађи.

Такви смо: у земљи овој спори, а брзи у дијаспори!

Такви су: увек дођу, као да знају да нам још само они недостају!

Таман кад смо почели да градимо обилазницу око Хага, Европа нам отказала аранжман.

Тачно је да је Земља округла, али ми за сваки случај припремамо вето!

Тачно је да нам судови мало раде, али им је зато квалитет лош!

Тачно је да с њима нисмо пропевали, али смо пропиштали.

Тачно је да смо се ми огрешили о друге народе, али то је безначајно према ономе колико смо себи наудили.

ТВ дуел: рекли су један другоме све што су желели, али у жару борбе нису пратили шта им ривал говори.

Тешили су ме: „Немој да клонеш духом! То и нас чека једног дана.“

То је за причу, колико ми причамо на празно!

То је најјача странка. Они хватају на снагу!

То је неправда: имунитет не штити све лопове, него само повлашћене.

То код нас не пролази: тако млади, а већ би хтели да се запосле.

То мајка више не рађа. Једном се опекла.

Тодор се најзад заштитио од пожара. Више нема шта да му гори.

Толико су волели народ, да ни народну имовину нису раздвајали од своје.

Тражио је да сви гласају за њега, зато што се изјашњавао за демократију.

Треба да учимо и од нас самих. Не треба запоставити лоше примере!

Треба подвикнути, због оних који се праве глуви.

Тренутни резултат борбе за Косово: нерешено, после првог полувремена.

Трифун не мора доказивати да је најпааметнији. Он најбоље зна да јесте.

Трудили су се да уклоне све трагове, али је остао смрад.

Ћутање је злато. Ето начина да и сиротиња нешто стекне.

Ћути кад ја говорим! Можда твоја реч има већу тежину, али моја је лепршавија!

У нашим приликама, кафанама би више одговарало да се зову ракијане!

У нашим редовима све су већи прореди.

У нашим условима, мозак умних људи пати од замора материјала.

У нашој земљи појавило се беснило код лисица и мачака, а народ је већ одавно бесан.

У недостатку идола, правимо их од оних који су пропустили прилику да то постану.

У овој земљи је свима добро. Мислим на све њих.

У почетку нисам знао ништа, а онда сам временом све то почео да заборављам.

У почетку сам гутао кнедле, а затим сам почео да гутам таблете против притиска!

У почетку сам помишљао да одем јер се говорник није чуо. А кад су укључили микрофон, побегао сам да га не слушам.

У свету је чувено: грчка мудрост, кинеска мудрост и српско филозофирање.

У сну ми рече мој пас: „Што можеш да запишаш данас, не остављај за сутра!“

У тренуцима добре воље, Сизифу су говорили да он то најбоље ради.

Уби нас наша немоћ!

Убијте ме из превентивних разлога. Данас је живот много ризичан.

Убице имају среће: било где да учине злочин, стоји им на располагању непознати правац за бекство.

Увек треба говорити истину, али мораш пазити да те она не компромитује.

Ударила му слава у главу. Жестоко је ударен.

Удружење лопова оптужило свог члана Остоју за поштење, али је он ослобођен услед недостатка доказа.

Узалудно је молити говно да не смрди.

Узели су у обзир да имам осетљиву кожу. Сад ми иду на нерве.

Узречица „нема шансе“ настала је у контактима незапослених са бироима за запошљавање.

Узрока има више, али их је ипак мање од последица!

Улице: кад би се једна назвала по мени, волео бих да то буде улица незнаног генија.

Уместо да буде захвална што јој нудимо институције система, сиротиња и даље гунђа што нема хлеба.

Уметност и живот: волим филмове страве, а ужас имам у окружењу.

Упозорење полицији: док се одмотава клупко организованог криминала, пазите да вам неко не помрси конце.

Упозорили су ме да је ово Србија. Ваљда им се учинило да је нисам препознао.

Ухватили лопова на делу, а он рекао да признаје само суд лоповске партије.

Учили бисмо ми и на успесима, да их је било.

Учимо на туђим грешкама! Нема потребе да правимо нове.

Хватали су се за главу, али требало им је јаче упориште.

Хтели смо да изградимо бескласно друштво. Веровали смо да ће бити првокласно.

Хтели су они да нас воде и даље, али нису више имали куд.

Хтео сам да проверим одакле ветар дува. Пре него што сам то установио, одувао ме!

Хтео сам да се укључим у акцију „Очистимо Србију“, али сам одустао кад сам се уверио да то није оно чишћење које сам ја замишљао.

Чим је бегунац променио адресу, органи гоњења су открили где се крио.

Чим отклонимо последице победа, кренућемо и ми у благостање!

Чистоћа је пола здравља, а прљавштина је пола политике.

Човек је данас освојио многе слободе. Прети му опасност да постане њихов роб.

Човек је постао од мајмуна, али изгледа од неког лошијег примерка.

Човек је стално угрожен: убија га и време и невреме.

Чувајте се живота! Тако ћете најсигурније избећи стресове.

Чујем да сте планирали годишњи одмор. А имате ли од чега да се одмарате?

Шахиста који вуче најјаче потезе, хвата на снагу!

Шио ми га Ђуро, а меру ми узима ко стигне.

Шта вреди што ће нам укинути визе кад они најгори и не помишљају да оду из земље!

Шта год ко ради, све себи ради. Узмимо, на пример, лопова – тај све граби себи!

Што се нас тиче, толико смо спремни, да би грађански рат могао одмах да почне.

Што се тиче Косова, крајње време је – давно прошло!

Бесни смо што су нам узели Косово, и сада га никоме не дамо!

Живимо брзо. Као да желимо што пре да живот приведемо крају.

И ја бих сагоревао на послу, али се плашим да не
изазовем пожар!

Кад видим како свет живи, пође ми вода на уста!

Кад хоће да неће, оно баш тако хоће!

Лака жена само мужу тешко пада. Осталима пада
лако!

Проблем са новцем код мене је релативан: имам
ситнине.

Били смо пет векова под Турцима. Они се још жале на
последнице!

Ја сам увек самокритичан. Кад гледам првенство света
у уметничком клизању, свестан сам да бих и ја тешко
могао то боље да изведем!

А ко ће нас да заштити од оних који имају
обезбеђење?!

Ако вам је тешко, одложите терет и предахните!

Бог је најпостојаније дело човека.

Виђао сам људе који су поносни на своја одела. Очито
уживају што могу да им послуже као вешалице.

Вођа је рекао да ми можемо издржати хиљаду година
под санкцијама. Ја нисам могао да преузmem обавезу
да толико живим.

Досадни људи су витални на погрешан начин.

Ево потврде спремности зимске службе за путеве: сви
правци су били проходни још пре првог снега.

За нашу несрећу мало је минут ћутања. Требало би да занемимо!

Задовољство је било опште, као и увек кад народ плаћа.

Запад није паметнији од нас. Само паметније користи своју памет.

Знам зашто наши политичари не могу да се сложе: добро се познају!

Знам ја где ми је место, али се и други гурају у прве редове.

Изјавио мој комшија: „Ја сам Ратко Ратковић, док се не докаже супротно.“

Ја сам дете из мешовитог брака. Мама је жена, а тата је мушкарац!

Ја сам космополита: волим све Србе на свету.

Ја штрајкачима не верујем. Увек обећају да ће истрајати до испуњења захтева, а од тога не буде ништа.

Један политичар се залаже за правду, али се не слаже да му она буде наметнута.

Једва се некако изборио за место под сунцем и одмах га ударила сунчаница.

Кад је један богаташ изгубио цео иметак на картама, убио се као сироче.

Кад сам сазнао да је свет мали, изгубио сам мотив да га освојим.

Кажу да спремамо стратегију за борбу против тероризма. Не знамо да ли ће моћи стратегија да постигне оно што није учинила полиција.

Како да се радујем што нам је кренуло кад видим да то не може да се заустави?!

Како ја чекам Нову годину: дочек на почек.

Ко не зна да пита, тај не зна ни шта не зна.

Код нас се догађа много убистава. Срећом, све је то гратис!

Косовско бити ил` не бити: да ли ће победити наш или њихов компромис?!

Манојло тражио на суду да му се узме као олакшавајућа околност то што он не убија професионално, него рекреативно!

Мени је сан пријатељ кућног буџета. Док спавам, не трошим!

Ми од златне рибице тражимо да нам испуњава захтеве штрајкача.

Ми са нама: заједно смо јачи!

Ми се не водимо као нестали. Пре би се могло рећи да смо изгубљени!

Ми смо народ с педигреом: били смо пет векова под Турцима.

Много смо безвезни. Наслућујем да у томе постоји неки виши смисао у који још нисам успео да проникнем.

Модне новости: чарапа на лицу и глава у торби.

Наша политичка сцена је узбуркана. Идеално време да се смути па проспе.

Наши резултати су видљиви на сваком кораку, мада смо све предузели да их прикријемо.

Не заостајемо ми у свему за светом. Код нас је криминал боље организован!

Не слажем се са оним: с ким си, онакав си. Целу ноћ сам пио са тројицом богаташа и опет освануо као сиромаш.

Недељом сам у тренду. Излазим у празничном издању.

Нека нам Бог да добро, а за лоше се ми сами побринемо.

Некад ми је преокупација била соло певање, али сам већ одавно прешао на хорско кукање.

Немам ништа, али шта вреди кад не умем у томе да уживам.

Ни са победама не треба претеривати. Много коштају прославе!

Није то штрајк, него окупљена маса пружа подршку држави да испуни све захтеве оних који су обуставили рад.

Нисмо ми мимо света, него позади!

Нисмо преучили. Онако смо луди!

Нова влада окупља све политичке снаге. Тиме показује да не бира друштво.

Окривљене не треба изводити на суд док се не докаже да су криви.

Он је нашао бољи посао: радио је као трговац на мало, а сада краде на велико!

Он није среброљубац. Крао је само злато.

Пера позвао Мику да се учлани у његову странку, па му каже: „Знам ја да си ти говно, али дођи да нас буде више!“

Покушао сам са опроштајном посетом, али ми нису опростили!

Поменуо ми је све по списку и сад страхујем од процесуирања.

Правди нико неће умаћи. Окривљене који су у бекству, полиција може да ухвати.

Престао сам да трчим за новцем. Не могу да га стигнем.

Прича се понавља. Зато што је нисмо упамтили.

Просјак се захвалио дародавцу речима: „Из приложеног се види да сте тврдица!“

Рекли сте да нико не сме да ме бије. А што се ви мешате у мој живот?!

Сан сваке девете рупе је да буде прва.

Скрати причу! Постигнућеш снажнији уметнички дојам.

Слободан сам као птица. Само још да нађем грану на којој ћу да почнем нови живот.

Сменили гувернера, а динар нам стабилнији од државе.

Срби на Косову су сигурни да су угрожени!

То мајка више не рађа. А да је било среће, не би нам ни њега родила!

Тукле се јетрве преко свекрве, а политичке странке преко народа.

Хтели смо да се суочимо сами са собом, али нисмо могли да се препознамо.

Човек је наше највеће богатство. Зато трговина људима доноси велике зараде.

Ако сте пуни позитивне енергије, онда вам не одговара да се у љубави супротности привлаче.

Он се увек труди да чини оно што је најпаметније. Не би се ни оженио да је тог дана имао паметнија посла.

Брак између њега и ње је опстао. И то му је једини успех.

Брак склон урушавању, мењам за нужни смештај!

Брачни случај: једино што су урадили споразумно био је развод!

Важно је учествовати, рече Живанко и укључи се у групни секс.

Он и она успели су да сачувају свој пропали брак.

Жена и ја смо се раније свађали без разлога, а сад имамо и то.

Жена једног пензионера жали за оним временима кад је у џеповима свог мужа налазила презервативе.

Жена предложила мужу: „Хајде да се разведемо. Можда ћемо тако спасити брак!“

Живадинка саветује своју пријатељицу: „Пре сваког изласка, обуци секси гаћице. Увек ти може искрснути неочекивано познанство.“

Знам ја да нисам Марко Краљевић, али не искључујем могућност да ме посети вила Равијојла.

И оно што не зна, Радишина жена зна боље од њега.

Изгледа да је он много љубоморан. Сваког лета пребацује жени да се облачи транспарентно.

Има жена којима не смета што је муж паметнији од њих. Само нека он призна да је глупљи!

Ја сам за то да се на првом месту прича о љубави, а не о сексу. А што се тиче секса, да одмах пређемо на ствар...

Ја седницама присуствујем до краја. Није ти то жена, па да је напустиш кад хоћеш!

Ја у браку никад нисам преварио жену. Строго пазим да то буде ван брака!

Једна естрадна звезда је изјавила да ће се удати као девица. Сутрадан је саопштила да се удала, али у брзини није стигла да се упозна с мужем. Мисли да ће га препознати ако би га поново срела.

Кад је Пера затекао своју жену у кревету с Миком, она му је рекла да јој се то први пут догодило и да је била у праву што никад није признала неверство.

Кад је реч о годинама, она је рекла да најчешће има двадесет шест.

Лепо изгледам за своје године, али мојој комшиници то није довољно.

Младим женама не смета што су све исте, ако су лепе!

Младићи данас не траже од својих изабраница да буду невине, него да остану поштене. Пред жене се постављају све већи захтеви.

Многи избегавају разговор о сексу. Од празне приче нема користи!

Могао бих да јој будем отац, али с њом бих радије имао љубавне, него родбинске односе.

Најлакше је опростити неверство туђој жени.

Не зна се зашто су он и она живели у браку десет година, а добро су се упознали за годину дана.

Неке жене не би варале мужеве, да нису такве!

Неке жене не замерају мужевима ако су бољи или успешнији од њих. Њима увек остаје могућност да су паметније.

Није истина да свађа не доноси ништа добро. Пера се после свађе разишао са женом и сад се обоје хвале да им је боље него у браку.

Није страшно остати без гаћа, ако је у питању секс.

У принципу, ја не тучем жену, сем ако се не уклапа у моје принципе!

Нудимо зимске радости! Секс по кућама!

Од судбине не можеш побећи, а од жене можеш, ако ти је тако суђено!

Опомињао сам ја! Али кад су у питању жене, мени не вреди говорити!

Отказао сам жени сарадњу у свађама. Сад може да пређе на монодраму.

Перина жена отишла у бању, па му Микина жена рекла: „Само ви мени, комшија, јавите ако вам нешто затреба, па ћу ја доћи.“ Пера јој одговорио: „То што би мени могло затребати, подразумева да лично дођете!“

Питали једнога како је у сексуалном смислу, а он одговорио: „Као јесење лишће, опадам!“

После четрдесет година брака, он и она прешли су на платонску љубав.

Приговор пензионера Вукоја: „Доста, бре жено, придики о брачним дужностима! Мене је и држава ослободила свих обавеза.“

Признајем сваки систем вредности у којем је секс на првом месту.

Прича се да ја имам нешто с комшиницом Катом.
Хвала на лепим причама.

Кад се жена наљути на мене, ја то не приметим док је не прође.

Радиша је приметио да време не утиче исто на њега и његову жену. Кад је њему до секса, њој дође да пегла!

Радиша је у брачном троуглу у мањини: противник је двоструко бројнији.

Радиша каже да га је жена преварила, али није успела да му подвали!

Радиша каже да је његова жена паметнија кад спава. Кад је будна, никад не ћути.

Радиша каже да његова жена мисли на своју будућност: скраћује му живот!

Радиша не зна да ли је старија кокошка или јаје, а још теже му је да разјасни са женом: да ли је она пре почела да га вара, или је он пре тога већ био љубоморан.

Радиша пева својој жени: „Да смо се раније срели, пре бисмо се и развели!“

Радиши жена рекла да не зна за другог мушкарца сем за њега, а он јој узвратио: „Много интересантно! Ја знам, а ти не знаш.“

Радишина жена сматра да је поштено то што га *отворено* вара!

Радојко захвалио Радојки на полном односу, а она му рекла да тај однос није био полни, него половни.

Разишао сам се ја са девојком, зато што ми не лежи.

Рајково искуство: жена му није ништа дозволила пре брака, а после брака није му дозволила ни развод!

Савет мужевима: „Ако тучете жену, немојте користити батину која има два краја!“

Сваки човек је свет за себе. Кад се жена и ја свађамо, то вам је жесток судар светова.

Он и она упознали су се на улици, па су мало попричали. А кад га је она упитала да ли је ожењен, одговорио је: „То бих и ја волео да знам.“

Она не зна за другог мушкарца сем са мужа. Док је била млађа, знала је, а после је заборавила.

Станко се хвали како су многи пожелели да *имају* његову жену. То је зато што верују у његов укус.

Она не зна ништа, али уме то много лепо да исприча.

Станојкин и Станојев брак није на чврстим ногама. Њене јесу чврсте, али то није довољно.

Станојкин предлог: „Дај ти мени, Станоје, слободу док смо млади, а ја ћу ти бити верна кад одемо у пензију.“

Он и она љубав су крунисали браком, а брак разводом!

Стојан обећао Стојани да ће за њу све учинити. Ако треба, носиће је и на души!

Он је рекао да га је она преварила, али је много плакала, па јој је признао да је и даље поштена!

Она држи до мужевљевог ауторитета. Вара га само са угледним комшијама.

У браковима ништа ново: партнери су и даље фиксни, а комшилук мобилан.

У први мах ми се учинило да је то била Сара, а кад смо прешли на секс, видео сам да је Дара.

У хармоничном браку супрузи деле и оно што немају. И тако се обогаћују.

Увек сам желео да се бавим ловом и риболовом: да имам доста лове и да упецам добру рибу!

Укрштене речи волим да решавам сам, а са женом најрадије решавам укрштене реченице.

Чекајући посао, млади се сексуално уздижу.

Човек мора отрпети оно што га снађе. Ево, на пример, Перу снашла Микина жена.

Што се тиче питања ко кога вара у браку, он и његова жена имају две истине. Довољно за свађу!

И не помишљам на развод са женом. Нисам ни за брак, а камоли за развод!

Он зна да још може да ради *оне ствари*, па не мора ни да проверава.

Осамдесетогодишњи пензионер жали се да га вара седамдесетогодишња жена. Причу заврши речима: „Младост – лудост.“

Жена и ја молимо Бога да нам подари још један живот. Овај један није нам довољан да се адаптирамо на брак.

Жени не само да не ограничавам слободне изласке него свуда обавезно и ја идем са њом.

Кад види манекенке како рекламирају нову моду, Раћи се то толико не допада, да би све са њих скинуо.

Кад се наљутим на жену, ја јој опсујем комшиницу. Сада строго пази како се опходи према мени.

Ко од свега највише воли секс, за њега нема разлике између зимских и летњих радости.

Комшилук ме оговара због женских посета, а лепо виде: како дођу, тако и оду.

Љути се муж што је жена цело јутро била код комшије самца на кафи, а она му каже: „Не би се ти љутио кад би знао да сам све време причала о теби и хвалила те.“

Муж треба увек да има разумевања за жену, поготову ако она има љубавних проблема.

Пензионер Љубисав расписао конкурс следеће садржине: „Која га дигне, њен је!“

Пера се хвали да му је верна жена комшије Мике, али је забринут што га vara жена комшије Лазе.

Прича један Лала: „Постао сам болесно љубоморан откако ме жена здраво vara!“

Радиша таман одвикао жену од секса, кад она побегла с комшијом.

Са мужем живот ми је леп. Нарочито кад је одсутан!

Све ми је Јана рекла погледом који ништа не говори.

Укључен сам у актуелна збивања на пољу секса. Као симпатизер!

Што се тиче секса, Велибор још може, али не може увек. Кад год би хтео, не може!

Што се тиче секса, дај ми, Боже, да могу, али без обавезе!

Што се тиче Стојановог брака са Стојанком, растали су се с најлепшим жељама: да се више никад не сретну!

Ако се деси да умрем, немојте ме будити. Не прекидајте ми вечни сан.

Време све лошије утиче на мене. Доста га се накупило.

Немојте журити са умирањем, поготово ако још нисте окајали све грехове.

Пензионери нису оптерећени временом – њихово је прошло.

С обзиром на моја примања, интересује ме могу ли ја да будем заштићени пензионер?!

Целог века највећа препрека ми је био живот.

Бог даје живот и гарантује смрт.

Време лоше утиче на мене – доста га се накупило.

Добро сам још и жив колико је живота прешло преко мене!

Доживео сам старост, и сад се борим да то преживим.

Дошло је и мојих пет минута. За последњу жељу!

Живи имају предност у односу на покојнике. То им је накнада за свеколику изложеност животу.

Изгледа да су сви људи грешни: ко год је отишао Богу на истину, није се вратио!

Једна лепа и једна лоша вест о Језди Јездићу. Ево најпре лепа – Језда престао да пуши. А сада лоша – претходно је умро!

Кажу: леп дан за умирање. Хвала, нисам интересент!

Мило нам је кад лепо изгледамо. Као да је то брана против смрти.

Миловану је срце на месту. Само је препукло!

Моје године лепше изгледају на комшији Лази.

Наследници деда Милоја жале се да он, у инат њима, стално одлаже смрт.

Не знам да ли је то боље: моје је прохујало без вихора.

Немојте крити године! И без тога доста је оних који вам не верују.

Пери је сумњиво што је Мика доживео дубоку старост. Сматра да му треба испитати порекло година.

Нисам имао среће у животу, а чисто сумњам да ће ми се и смрт посрећити.

Од свег мог незнања, највише волим што не знам – докле ћу.

Па и није тако страшно умрети. Онда бар дефинитивно знаш на чему си.

Иако волите живот, то не значи да се он неће окренути против вас!

Мене не чуди што Срби не брину о старости. Не брине ни она о њима.

Ни да живиш, ни да умреш: потрошачка корпа скупа, а сахрана још скупља!

Нићифор тражио од свештеника да се помоли Богу за његову скору смрт, али му није одговарао ниједан од понуђених термина.

Пензионери најављују протест зато што они највише умиру.

Вукоје размишља о самоубиству, из безбедносних разлога!

Да је живот баш толико тежак, људи би певали кад умиру.

Деда Радивоје каже да је у интермецу: живот прошао, а смрт не долази!

Пензионер Средоје каже да се он и његова жена поштују, али им је ипак било лепше док су се волели.

Једна пензионерка примећује: „Муж ми је некад био мобилан, а сада је фиксни.“

Пера је искрено ожалошћен због смрти комшије Мике. Кад год му надође да се с неким свађа, Мика је био ту!

Погледао бих ја смрти у очи, али не могу очима да је видим!

Поштеђен сам већих обавеза. Мени године чине своје!

Управо смо сазнали да је умро комшија Марко. Кажу да је лепо изгледао за први дан смрти.

За брак није довољно да се волите. Морате се и трпети!

Радојица се повукао из сексуалног живота. Традицију наставља његова жена Рада.

Тоши је лепо са женом. Не зна се ко од њих двоје више ужива у брачним свађама.

Волео бих да личим на добру књигу, да се појавим бар у још једном издању.

Витомир Теофиловић

**ЛЕПОТОМ ДУХА ПРОТИВ СИВИЛА
СВАКОДНЕВИЦЕ
(УЗЛЕТИ ДУХА НАД ПОНОРИМА
СВАКОДНЕВИЦЕ)**

Урођен као психијатар и као писац у врлети и странпутице наше свакодневице, испреног духа и ренесансне знатижеље, Драган Шушић је саздао књигу умних опаски и хумора најширег тематског дијапазона.

Шушићеву нову књигу, коју је из огромне рукописне оставштине студиозно приредио Александар Баљак, постхумно објављују његова породица и пријатељи, писци окупљени у Београдском афористичарском кругу, коме је са поносом припадао.

Време у коме обитавамо призива критички тон – критички дискурс је морални налог наших уметника и интелектуалаца данас. Зато и овде доминира сатира, вивисекција наше актуелне друштвене збиље. Но, упоредо са сатиром као својим тематским и значењским стожером, ова обимна књига крцата је увидима и опаскама из најширег хоризонта искуства, не допушта да нам видик остане омеђен доменом политике и опорим укусом свакодневице.

У широком дијапазону Шушићевих луцидних опсервација разабрамо неколико тематских области. Најпре се суочавамо са његовим жанровским и поетичким увидима – шта су сатира и афоризам данас, а потом се читаоцима разастуру рефлексије о човеку, друштву и природи из разних аспеката – социо-психолошког, историјског, филозофског... Афористичке опаске су, попут снопова рефлектора, фокусиране на неколико стожерних тема – нашу актуелну друштвенополитичку збиљу; наш менталитет у историјској и чак претходећој, митској и фолклорној пројекцији; однос према традицији и будућности; однос према свету, у распону од ксенофобије до некритичке идеализације свега страног; мушко-женске односе...

Посебну драж Шушићевих афоризама представља њихов раскошан стилски дијапазон, који се креће од образаца народних изрека, па преко савремених усмених идиома и микрооблика савремене прозе, сеже до мини-есејистичких и псеудо-научних исказа. Та раскош је утолико већа што угао запажања и тон казивања непрестано варирају, од наивне ја-форме и спонтане пристрасности до хладне објективности, од визуре крајње неупућености до тона свезнајућег. Прожете разним модалитетима и тоналитетима хумора и сатире, од ведре шале разбрибриге до црног хумора, ироније и сарказма, Шушићеве опаске су духовни спектакл високог домета.

Откуд толико уважавање народних изрека у Шушићевој поезици и стилу? Писац их не наводи експлицитно, али се у његовом ауторском рукопису назире читав низ разлога. Први је живи траг изрека у целокупној нашој усменој традицији, све до наших дана. Други је њихова сажетост, пуноћа смисла у мало речи. Трећи је њихова отворена или дискретна духовитост, запретана у њиховом об-

лику нетипичне реченице (игра речи и смисла, метафоричност, инверзија речи, често у хуморном руху и духу). Четврти разлог је заправо последица првог – у оптицају од памтивека, народне изреке су и археологија сећања, вертикала кроз миленијуме наталоженог искуства. Вишеслојност претече афоризма, овог камена темељца и уједно драгуља нашег општења, Шушић је речито дочарао следећим афоризмом: „Знам шта каже народна пословица. Јесте стара, али се свега сећа.“

Афоризам нас плени својом двоструком, парадоксалном природом – он је игра духа, књижевни и мисаони медалјон, мелем души, али у исто време и горка пилула, жаока, скалпел на болесној збиљи, на посусталој или већ палој егзистенцији. Зато нас већ првим, уводним афоризмом, Шушић упозорава да нас у његовој књизи не чека само бодра игра духа већ и суочење са тамном страном стварности, са појавама које треба критиковати, „грести“, уклањати из свог окружења: „Сатира је хумор који уједа.“ У ових неколико речи исказана је суштина – хумор нас разгаљује као игра духа, али да би исказ досегао сатиричност мора да има жестину, да својом жаоком убада или зубима речи уједа. Ово је наоко једноставна, елементарна истина, али није: многи афоризми имају само један од ова два елемента – или су духовита игра речи и смисла или су чисто фајтерски, голе осуде и убоди. Самим тим, не досежу статус афоризма – остају у сфери хумора или пароле.

Болна је истина да се и природа човека као појединца и природа људског друштва веома споро мењају, да су више у знаку силе инерције него зова промене. Ту невеселу константу Шушић нам предочава саркастичним афоризмом: „Нова власт је флексибилна. Уклапа се у афоризме о претходном режиму.“ Да је и реч „претходни“ овде само

фигуративна и да сажима читаво историјско раздобље, открива нам афоризам који имплицира читаво столеће: „Лако је било Домановићу да нас овековечи кад смо такви какви смо и били.“ Пажљиви читаоци увиђају да цитирани афоризам на суптилан начин сажима два позната исказа – Домановићев чувени коментар да не треба бринути за његову сатиру након пада режима који је критиковао, јер ћемо и даље бити исти, и познати Баљков афоризам: „Ко о чему, Домановић о нашим тенутним тешкоћама.“

Ако том идентитету или рђавој бесконачности времена додамо приде данашњи ритам живота и модерну индивидуалност, добићемо још поразнију слику: „Сатиричар данас мора да трчи ако жели да не заостане за стварношћу.“

Иако припада истом, уводном корпусу, афоризам „Наша стварност заслужује да има једног сатиричара по глави становника“ већ нас уводи у сложену тематику одговорности у нашем времену. Наоко, реч је само о расту негативног политичког учинка и потреби за одбраном сваког појединца, но то је истовремено и дискретна критика појединца – у друштву које је бар у начелу и структурално демократско питају се и појединци, бар донекле и унеколико; нико више нема право да себе без остатка ситуира као „човека без својстава“ и утицаја, да парафразирамо Роберта Музила.

У друштву у коме се урушио стари систем вредности а није васпостављен нови све је у стању привремености и одлагања. Тако се ствара зачарани кружни ток – криве су нам околности, а ништа не чинимо да их променимо, као да су судбинска вечност. Афоризам о нашем правосуђу то ефектно показује: „Судови не могу бити ажурни зато што су претрпани, а претрпани су зато што нису ажурни.“ Ор-

ганизација друштва и посла нам не иде из разних, светских и наших, ометајућих разлога, али у негативној пројекцији се и те како можемо организовати: „Нама се не може угодити: држава нам не ваља зато што је неорганизована, а криминал зато што је организован.“ Иако исказан у једнини, следећи афоризам указује и на наш колективни менталитет, укорењену инертност и одлагање послова и обавеза на неодређено време, где се, иронично, само време потом поима као несавладива препрека: „У почетку није журио јер је имао довољно времена, а касније није журио јер је већ било касно.“

У мноштву афоризама Шушић ставља на тапет наш менталитет и поразну снагу инерције. Тематизацију инерције у књизи започиње афоризам који указује на зависност психологије од историје, али, као заговорник развојне психологије и динамике личности, хуморном нотом се увек дистанцира од историјског и било ког фатализма: „Ми смо лако издржали пет векова под Турцима зато што тај терет није пао на једну генерацију него смо га преносили са колена на колена.“ Отуда су разумљиви опрез и бојазан од стварних промена. Као по рецепту грофа од Лампедузе како сицилијанску мафију прилагодити новом времену: „Треба нешто променити да би све остало исто“, и наше промене су често чисто декоративне: „Ми смо промену власти обавили исто као промену назива улица: поставили смо табле са новим називима, али нисмо скинули старе.“

Послушност према власти спада у вечне тактике опстанка и друштвеног позиционирања. Скривеним, имплицитним поређењем између некад и сад, добијамо дискретну критику те карактерне црте – није исто бити послушан кад је глава у питању и кад је у питању каријера, али следећи афоризам је и критика модерне власти, која додуше због

непослушности више не убија и не хапси, али уме драстично да казни: „Бунио сам се што сам грађанин другог реда. Сад сам грађанин трећег реда.“ Градација други/трећи асоцира на напредак, успон, виши ниво, тако да обрнутим смислом појачава иронију.

Промена је за друштва огрезла у инерцију духа и начина живота, по мишљењу многих, нешто штетно, у најмању руку опасно и ризично. Чак и многи од оних који прихватају да је, рецимо, демократија нешто само по себи добро, сматрају да није за нас, да јој нисмо дорасли, да ће то код нас на лоше изаћи: „Шта ће нам избори? Ми за боље и нисмо.“ У таквом пољу очекивања политичка елита треба да одигра одлучујућу просветитељску, готово мисионарску улогу. Где год затаји, дубински и трајно подрива опредељење за ново, макар колико то ново било позитивно у начелу. Уместо да повратком либералних вредности буде свима боље и у духовном и у материјалном погледу, често се, незрелошћу политичара, догађа супротно: „Народу се вратио капитализам, а тајкунима лова.“ Но, нису политичари аналфабете, знају и они понешто: „Један министар зна шта хоће, али не зна шта треба.“

Кад ступи на историјску сцену, дух промена прихватају сви, и садашњи и бивши политички субјекти. У коло промена, у нови тренд, ускачу и стари првоборци и револуционари: „И комунисти су постали господа. Друге промене код њих нисам приметио.“

Иако радикалан критичар актуелне политичке сцене, Шушић није ни југоносталгичар ни титосталгичар. Напротив, он на све оде великом вођи узвраћа указивањем на последице његове владавине, поентирајући своју опаску знаком узвика: „За време Тита живело се боље, али је припремљен терен за горе!“ Краткоћа сећања, наслоњена на изне-

верена очекивања – ето плодне њиве за ретро-утопије свих врста, пасторалне идилизације прошлости извађене из контекста. Шушић види ход напред само кроз отвореност према свету и не доводи у питање пут којим смо се, бар декларативно, упугили, већ нашу духовну инерцију и тромост, као и на идеолошке премисе и предрасуде, способне да трајно паралишу мозак: „Судбина испраних мозгова: суше се!“

Кад се иде погрешним путем, нигде циља. Каткад је неопходан заокрет, а код нас је свака одлука: бити ил` не бити! Кад год политичари одлучују о крупним корацима напред, народу је све јасно: „Знам кад је нешто пропало: почну да га реформишу.“

Живећи вековима под туђинском влашћу, а ни под нашом се нисмо усрећили, у непрестаном отпору према туђем и страном, у нашој свести се постепено зацарила манихејска логика: ми смо оличење добра, други су симболи и оруђе зла. Одвојен од времена и простора, од контекста суживота и поређења, тај конструкт је временом добио митске, метафизичке димензије. Особина „најбољи“ прогутала је све друге особине као небитне и подразумевајуће – шта друго може бити одлика најбољег осим нај-нај међу верама и народима?! Испражњена од свих садржаја, идентификација са апсолутом претвара се у своју супротност, у одсуство свега: „Имамо ли ми још неких квалитета сем што смо најбољи?“

Разуме се, човек не може живети у митском чардаку између неба и земље. Живећи ван савремених токова, нужно се враћа древним обрасцима и црно-белим односима: све наше је добро, све туђе је рђаво! У тој логици нема трећег, а савремени хуманизам се заснива на трећем, на међуодносу као главном вредносном меритуму. Шушић очин-

ски благо а просветитељски строго указује на ту искључивост: „Ми нисмо за примену силе већ само да им вратимо мило за драго.“ Не можемо признати своја недела јер их немамо, а пошто смо народ без мане („небески“), чак их и не можемо имати! Уосталом, прво кривци треба да се изјасне: „Најпре нека они признају своја недела, па ћу ја своје дело.“ Ево како ту оптику Шушић тумачи на примеру Хашког суда: „Ми смо за равноправност Хашког трибунала и наших судова. А то значи да се Србима за ратне злочине не суди ни код нас ни код њих!“ Другим речима, наша самосвест још обитава у древним категоријама искључивости, још није досегла савремену аксиологију, засновану на начелу *и – и*, а не *или – или*. Разлика, другост, укључујући и супротност, још у нашој и појединачној и колективној свести није досегла статус достојанства и легитимности, још другост поимамо као непријатељство, као силу која нас елементарно угрожава, као претњу а не као изазов, без којег нема истинског напретка.

Уклапамо се у свет болно и трапаво, мада имамо адуте као нико – славну прошлост, светлу традицију, легендарно чојство и јунаштво. Шта нам све то вреди кад смо прескромни пред светом уместо да се дичимо на сав глас својим јуначким подвизима и историјским победама: „Остварили смо велике резултате, а сада не знамо шта ћемо са њима!“ Ми чак не умемо да користимо ни своје грешке. Њих је, додуше мало, скоро нимало, али су антологијске: „Ми недовољно учимо на својим грешкама, мада знамо да су високог квалитета.“

У корпус грешака можемо убројати и препознавање сопствених вредности. Суптилним афоризмом – репликом на други долазак Марка Краљевића међу Србе – Шушић домановићевски указује на наш игнорантски однос

према вредностима, који је и сам као писац братимио са колегама афористичарима: „Кад би Тесла сишао с неба и пожелео да ради код нас, неко би му рекао да ми и у Србији имамо доста таквих.“

Можда за нашу заосталост и ход по мукама нико није крив? Можда је и сама вера у прогрес наивна утопија?! Можда је кривица у самој људској природи, у вечној склоности човека ка греху. Шушић као психолог и антрополог није баш оптимиста око ових питања: „Не љути се, човече, кад боље упознаш себе!“ Мада и он, попут Димитрија Карамазова, увиђа ширину људске душе, не дели његово одушевљење: “Широка је људска душа. У њу стане читав зоолошки врт.“

Дотакнимо, на крају овог осврта на једну веома духовиту и умну књигу, на вечно актуелне мушко-женске односе, којима је Шушић посветио особиту пажњу. Тој бескрајној теми пришао је и као психолог и као социолог, али и као теми која је хумористички топос наше свеколике традиције.

У владавини патријархата се знало ко у породици пије, а ко плаћа. Иако смо још увек изразито патријархално друштво, ново време је увелико ублажило мушку доминацију. То је епској свести неприхватљиво, тако да и несвесно, заваравачући себе, жмури пред новом стварношћу. Најчешћи извор комике Шушићевих афоризама из ове тематике је управо та несагласност између истине и привида. Губитак доминације мушкарци надокнађују мачо-реториком – наоко се питају и кад се не питају: „Ја сам рекао да ћу изаћи у кафану, а жена је рекла да нећу. Накнадно сам одлучио да нећу.“ Та дијалектика односа је врло растегљива – чак и кад се стигне до супротног пола, до пуке послушности, на нивоу реторике се не попушта: „Ја сам све про-

блеме у браку решио кад сам лупио песницом о сто и подвикнуо жени: одсад ће све бити како ти кажеш!“

Међу најизразитијим лајтмотивима брачног живота спада наизменично стицање и губитак поверења међу супружницима, равнотежа полова. Имајући на уму, као велики зналац изрека и пословица, не баш нежни народни идиом „Нашла врећа закрпу“, Шушић нам ту симетрију дочарава брачним мини-дијалогом: „Жена се жалила мужу да није имала среће у браку, а он је теши да је ипак прошла боље од њега.“

Сврха пратећих текстова је да одшкрину прозор у свет књиге коју препоручују, са неминовним ризиком да истичући неке њене вредности запоставе неке друге, такође значајне и занимљиве. То поготову важи за књиге широког тематског распона и вишеслојних значења. Оно што свакако није у довољној мери дочарано као њена најбитнија вредност је фантастична духовитост која врца из сваког њеног ретка, што се не може препричати ни аналитички предочити. У садејству са дубоким промишљањем проблема нашег времена, та чаролија духовитости саздала је књигу афоризама високе књижевне вредности и уједно књигу која подстиче критичку свест и савест читалаца да и сами размишљају о времену и друштву у којем живе.

БЕЛЕШКА О ПИСЦУ
ДРАГАН ШУШИЋ

(1932–2009)

Психијатар.

Писао је афоризме, хумористичке песме, епиграме и краће прозне текстове.

Заступљен у бројним антологијама, енциклопедијама, прегледима и зборницима.

Збирке афоризама: „Победа и друге бајке” (1999), „Шушкања” (1999) и „Жртве оптимизма” (2003).

Драган Шушић
ПОЗНАВАЊЕ ПРИРОДЕ ДРУШТВА

1. издање

<i>Приредио</i>	Александар Баљак
<i>Главни уредник</i>	Ђорђе Оташевић
<i>Ликовно решење корица</i>	Милан Бештић
<i>Коректура</i>	Дејана Јовановић
<i>Издавач</i>	„Алма”, Београд
<i>Штампа</i>	„Скрипта интернационал”, Београд
<i>ISBN</i>	978-86-7974-170-7
<i>Тираж</i>	300

Београд, 2010

www.alma.rs
www.alma.co.rs
almabg@sezampro.rs

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41–84

821.163.41.09–84 Шушић Д.

ШУШИЋ, Драган

Познавање природе друштва / Драган Шушић :
[приредио Александар Баљак]. – 1. изд. – Београд, Алма,
2010 (Београд : Скрипта интернационал). – 237 стр. ; 21 см.
– (Библиотека Хумор и сатира / [Алма] ; књ. 91)

Тираж 300. – Стр. 227–236 : Лепотом духа против сивила
свакодневице / Витомир Теофиловић

ISBN 978-86-7974-170-7

COBISS.SR-ID 174483724